

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 14.маја 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.

Да констатујемо:

Присутан је заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,

Пуномоћник оштећених Наташа Кандић,

Сви оптужени Ђукић, Медић, Боројевић и Шолаја.

Браниоци Радовановић, Перковић, Петровић и Драгић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо позвали сведоке Медић Слободана који је приведен из установе за издржавање казне КПЗ Сремска Митровица, затим Бисерчић сведок и сведок Маљевић Небојша. За сведока Маљевић Небојшу добили смо обавештење телефонским путем да је командир Полицијске станице Куршумлија, господин Миленковић, обавестио суд да позив Маљевић Небојши није уручен обзиром да он више не ради у Полицијској станици Куршумлија и по његовом сазнању Маљевић Небојша не ради више у полицији, тако да ћемо о том предлогу одлучити накнадно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас сведока Медић Слободана.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија само један тренутак, пре него што уђе сведок да вас обавестим, у вези оног снимка ВВС-ија који сте ми дали, уреду је, само мој компјутер програм за оно читање филмова није радио, једнотавно у 15-том минуту ми је замрзавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти случај и са.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Сад сам проверио, све је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти случај и са браниоцем Перковићем вероватно. Добро.

Да констатујемо само да је браниоцима, тужиоцу, пуномоћнику и оптуженима претходно уручена фотографија онај замрзнути део који смо јуче гледали филма и на коме је сведок П-1 приказивао где се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само у вези са сведоком Маљевићем, па зар не може да се добије информација о томе где се он данас налази, од ОУП-а Куршумлија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи командир господин Миленковић каже, он више у полицијској станици Куршумлија не ради, по његовом сазнању он више не ради у полицији, да данас после када будемо испитали ове сведоке да евентуално одлучимо о том предлогу и да питамо сведока Бисерчића на ту тему да ли он зна нешто. То је неки пут за сада којим ћемо да кренемо и да се евентуално договоримо шта ћемо даље.

Добар дан. Господине Медићу поздравите прво нас, добар дан.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми Слободан Медић од оца?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Оца Радивоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте кад?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: 1966.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Винковци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ваше занимање?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Робијаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тренутно, а иначе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Иначе па професионално или аматерски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најбрже могуће, шта сте завршили од школе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Завршио сам Средњу ветеринарску, Вишу економску у цивилству, а ову другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду. Животне школе ме не интересују, тренутно на издржавању казне затвора у трајању од 20 година је ли тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју сте осуђени пред овим судом.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стране Већа за ратне злочине, налазите се у Казнено поправној установи Сремска Митровица, је ли тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас овде данас као сведока, међутим морам претходно да вам кажем да је у овом предмету судимо између осталих и вашем брату Медић Драгану, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, па због тога ви имате право закон вам даје ту могућност да не дајете данас исказ и да кажете да не желите да будете саслушани у својству сведока, ви сте привилеговани сведок, значи ако не желите да сведочите у поступку који се води против вашег брата, то право имате и против осталих саоптужених, да ли ћете се користити тим правом?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда да вам кажем да сте као сведок дужни да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све

што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. затим вас позивам да положите заклетву, имате текст прочитајте.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Заклињем се да ћу о свему што причам пред овим судом, будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу праћутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок након што је упозорен на то да се може користити правом да не сведочи, обзиром да му је опт.Медић Драган брат, изјављује да се овим правом неће користити и да жели да сведочи, па упозорен, опоменут након што је положио заклетву изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми судимо у овом предмету против Ђукић Жељка, вашег брата Медић Драгана, Боројевић Драгана и Шолаја Миодрага, ради се о догађају који се десио у Подујеву 28. марта 1999. године, у то време ви сте били командант јединице «Шкорпиони», рећи ћете нам да ли је та јединица била сама или у саставу неке друге организације или институције на Косову, да ли се сећате тога догађаја и све шта знате о томе као и о активностима ових оптужених тога дана у Подујеву. Осим тога у овом поступку имамо једног заштићеног сведока, не говоримо његово име када причамо о њему, користимо се псеудонимом П-1. Даћемо му сада један папир на коме се налази његов идентитет. Значи када будете говорили уколико буде потребе.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да говорите о том лицу молим вас да се користите искључиво псеудонимом П-1, обзиром да уколико будете говорили његово име кршите закон. Кажите ми да ли се сећате ви тог догађаја и да ли сте ви тада били командант, како је дошло до тога да се скупи та јединица?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Вас интересује хронологија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Како сте уопште кренули на Косово?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја сам позван од тадашњих органа МУП-а Србије и ставио сам се на располагање резервном саставу специјалних јединица МУП-а Србије у Батајници. То је непосредно пре бомбардовања, пошто је та јединица формирана `90-тих година, почетком `90-тих година када су била ратна дејства у Хрватској, оно што је преживело нормално од те јединице, а прошло је кроз њу негде око 3 и по хиљаде људи за тих 6 година колико је било тамо, пет и по година колико је трајао тај рат у Хрватској и Босни. После 14.05.1996. године ми смо се повукли на, један део људства се повукао на просторе Србије, један део људства је остао тамо ко је био несретни, настрадали и тако даље. Један део се иселио у треће земље, ја мислим Норвешку, Данску, Финску и тако узели су азил и отишли су преко, а оно што је остало, што је било окупљено око мене што је преживело, то је да се не враћам сад на `90-ту годину, да идемо одмах на `98-`99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `99.?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да. Пошто сам ја преживео, пошто је почео тај несретни рат, бомбардовање то мене су позвали да учествујем нормално у том, то је моја дужност била, ја сам био војни обвезник пошто имам држављанство Србије ја сам био дужан да се одазовем позиву. Пошто сам имао референце одређене у току рата и тако даље, ставио сам се на располагање специјаним јединицама МУП-а Србије, као пуковник који је изашао из онога рата, који сам се бавио овде кад сам прешао, пребацио сам то што сам имао породицу, стоку и тако ту смо се организовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу да вас само, нисте рекли ко вас је то позвао?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па званични органи тада власти који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког ранга званични органи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па највишег ранга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да ли морам ја имена да спомињем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако хоћете.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Властимир Ђорђевић, имамо један писмени документ у коме каже.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Између осталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција да је Властимир Ђорђевић превео јединцу у резервни састав САЈ-а.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Између осталог Властимир Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између осталих Властимир Ђорђевић.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко из тог, кад кажете?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Није Властимир Ђорђевић тад био једини у МУП-у Србије, значи између осталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи МУП Србије вас зове, је ли тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, МУП Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да се сетим, Влајко Стоиљковић је ли тако, не?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Покојни Влајко Стоиљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни Влајко Стоиљковић.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да, има покојних доста. Доста има покојних људи од председника па доста има покојних људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Има нас који смо игром случаја преживели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу само питам осим.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Властимира Ђорђевића има ли ту још неко ко би био интересантан овако да ми чујемо или да ви сматрате да требате да нам кажете ако има.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нема потребе госпођо, кажем да је то врх државе тад био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врх државе, добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Врх државе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када кажете да сте били и изашли и у рангу пуковника, пуковник полиције, пуковник војске како је било?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Небитно то сад, то није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нисам могао формацијски да водим такве јединице тог састава тог тима, тог интензитета и те одговорности да сам био не знам нешто друго, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде нам кажите онда ког је састава била та јединица, колико је она бројала припадника. Како сте их скупили.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ништа то редовно то је поступак исто као што се у свим војскама света што се ради, тако се радило и код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причајте нам о својм активностима, молим вас господине Медићу.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: О мојим активностима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како сте скупили јединицу и све како сте кренули на Косово.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па непосредно пре бомбардовања ми смо имали оперативне податке као сви што су имали, били смо у контакту, с времена на време смо се састајали и тако даље, то су људи који су уважавали мене ја сам уважавао њих, видели смо да је ситуација процена је била да је ситуација била таква да овај треба нешто да се подузме. Значи да се мобилише све оно што је било способно да се брани држава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На који начин сте ви мобилисали? Простим позивањем телефоном или преко неких курира или како?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, него на разно разне начине, нешто је ишло преко људи, нешто је ишло телефонски, нешто се јављало овако и нешто је било у Новом Саду мобилисано, нешто у Бечеју и тако по тим градовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте било кога, да ли су сви пошли добровољно или сте ви било кога позвали принудно да пође?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, добровољно, добровољно. Свако је имао некакву обавезу, значи имао је обавезу личне природе да се одазове у било коју јединицу да ли је то војска или полиција или резервни састав или нека добровољачка јединица, значи свако је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, питам само за вас не да не ширимо.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи никога нисте позвали.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па можда сам некад некога и позвао, велика је то временска дистанца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тај начин да он то осети као неку принуду да пође, као неку наредбу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, не, за мном нико госпођо није ишао што је морао, за мном се ишло добровољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још да вас питам да ли је била нека ситуација у том мобилисању да седите у неком кафићу у Новом Саду, са неким људима из ДБ-а и да онда ту обављате разговор са неким човеком који ће касније бити у вашој јединици и просто да му кажете да би и он требао да крене са вама?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, не. Јер моји из ближе моје околине нико није присуствовао, а камоли неко ко је био у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми онда колико сте успели тако људи да скупите и шта сте радили даље?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па кажем вам ја, нисам ја једино скупљао, скупљали су и СУП Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али за вашу јединицу или за.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тад ја мислим да је био генерал Кресојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Начелник новосадског СУП-а, ја мислим да је оданде дошло 60-70 људи који су мобилисани и који су били у саставу моје јединице, мислим не у саставу моје, у саставу јединице која је била у територијалном саставу, резервном саставу САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јер нису биле процене да ће рат да траје месец, два дана, процене су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи сад смо код тога колики је број људи скупљен?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да, ми смо рекли колико је људи скупљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Та цифра је била један део ја кад сам дошао на територију у Пролом Бању, онда је дошло ту јако пуно људи и ја сам вршио одређене дренаже и информисао сам људе о поступцима, о понашању и о програму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један аутобус, два, три, колико?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико аутобуса је дошло у Пролом Бању?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја не знам, долазило је у тим неким временским интервалима више њих, али ја мислим да је скупито негде око 300 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у том једном наврату када сте се кретали и ишли на тај начин што сте ви ишли ципом, јесте испред па неки аутобус испред вас, колико је ту аутобуса било?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте од Београда, односно од Шида и Новог Сада до Пролом Бање, ви сте ишли у ципу, тако нама кажу овде.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени и сведоци, мене интересује колико је аутобуса било иза вас или да поједностављујемо скраћено?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Једно пет аутобуса ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет аутобуса?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да. Четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама овде кажу два или три? Добро, кажите ми онда да ли је.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо ја не знам војника који све зна, који зна више од команданта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато смо вас и звали, кажите ми сада да ли сте у међувремену негде свраћали у Београд и због чега, на том путу до Пролом Бање?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам у Београд само стао да један део опреме покупим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформе или оружје?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: У, па не знам на неку локацију извесно пошто већ су почеле падати бомбе и тако даље, ја мислим да је то нека полицијски неки магацин или да је не знам неко игралиште да ли је или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Игралиште «Милиционера» или Макиш или шта?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Могуће Макиш. Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли вас је пратила полиција до Пролом Бање?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја мислим да није. Ја сам водио колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Али мислим да је полиција ишла за нама, да је возила или је други дан дошло оружје или је то ту ноћ дошло оружје за нама, исто полицијска возила су ишла која су возила оружје, један камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да вас питам ко је возио то оружје?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па возио је позадинац ја мислим и пратња који су били из САЈ-а или из ПЈП-а, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете опт. Ђукић Жељка?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је се возач који је возио тај камион са оружјем уплашио бомбардовања и да је онда он возио камион а да је са њим у камиону био Сарап Драган, ако знате ко је Сарап Драган?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ко да је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарап Драган звани Сарма.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо ти људи који раде тај посао, они се ни гроба не боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми шта сте од униформе задужили, односно шта је све чинило униформу и које ознаке униформа има?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па униформу је комплетно, ја мислим да је била униформа од чизама па до капе и ознака које су носиле јединице, Посебне јединице полиције, ја мислим да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали као ПЈП или као САЈ?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па неки су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или различито?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Неки су имали ове, неки су имали оне ја мислим да је била, да су биле као ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас због тога што нама оптужени као и саслушани сведоци кажу да су униформе биле као САЈ с тим што су се разликовале у нијанси?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не знам како они гледају, па нијансе и јесу разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали ознаку «Шкорпиони» или сте имали ознаку САЈ?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ознаку САЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Шкорпиони»?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па једино ако је неко имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сопствену?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Сопствену да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је саставни део униформе био и борбени прслук?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па, ја мислим, не могу сада да вам кажем, ја мислим да су «рап-ови» били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите нам сада даље шта је било у Пролом Бањи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: У Пролом Бањи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад сте стигли?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: У Пролом Бању кад смо дошли, онда је дошло и тих пет аутобуса који су ишли, ја сам извршио дренажу и доста сам људи вратио ту ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па тако како сад да вам објашњавам, ето баш све ово сад причамо о тим последицама шта се дешава, ја сам тад то говорио, нисам ја био тај што све зна, јер таква је била ситуација, таква је ту била позиција да си морао брзо да радиш и да обављаш све функције које су стављене испред тебе, значи од задатака који су елементарни па до оних најситнијих да обавештаваш људе шта смеју да раде, шта не смеју, има јако пуно људи је ту било које ја не познајем. Дошло је људи из састава које ја нисам знао, значи нисам имао времена, временски сам био ограничен да проверим сваког човека и ја са њих онако «ad hoc» примао, али сам обавио један разговор који је ишао у том правцу отприлике шта се сме а шта се не сме радити кад се дође на терен у ратну зону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте вратили одређени број људи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па вратио сам једно, један извесан број људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте држали неки говор у коме сте рекли да ко није пошао да се бори.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војнички и часно, него да нешто друго ради.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека се сам врати.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па то је моја парола стално била, само што су тад те тезе замењене што они нису стали иза својих поступака него кад је требало да се организује и да стану иза себе они су се сакрили иза тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они су стали иза тужилаштва?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па појединци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се даље одвијало у Пролом Бањи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па у Пролом Бањи смо направили ту дренажу, организовали људе, очистили то оружје које је било конзервисано, то је махом било оружје у «РР-у» које је било конзервисано и ја мислим да смо ми ту целу ноћ, мислим војска је чистила цело ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је делио оружје?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Како мислите ко је делио, па делили су ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим особа која се зове тако и тако је делила оружје?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја мислим да је Срђан Манојловић био задужен између осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он то задуживање војника оружјем вршио уз уписивање њихових података и броја пушке или не?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте да не знам, али мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јер то је било јако брзо и мало је било времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте ви своје борце упознавали са обавезама које они имају на ратишту?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па видите с обзиром на околности опет кажем и на ситуацију, с обзиром на све што се дешавало у бившој Југославији, ја рачунам свако онај ко је имао довољно година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу. На који начин сте их упознавали, рекао сам им то, то и то.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па хоћу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово је ајде, али оно са великим уводом.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Узима се у обзир да човек који је тада имао преко 22 године, зна шта су његова права као војника, значи шта су његова права као ратника, шта су његова права као човека. То се узима у обзир, значи то не мора да се спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, права, а обавезе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: А обавезе му се кажу шта сме и шта не сме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е шта сте им рекли шта смеју, шта не смеју?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја мислим да сам им рекао дословце шта смеју, шта не смеју, ту се и одвојио тај аутобус и по који се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то у односу на цивиле?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: У односу на цивиле, па само да вам кажем да када смо били на територији Крајине босанске да сам ја имао 35 хиљада под својом командом муслиманских цивила и да никоме длака није фалила са главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у односу на.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: У односу на цивиле то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта сте ви рекли?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја сам рекао шта смеју да раде, а шта не смеју, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па цивили да не сму да се врши тортура, да се малтретирају, не сме да се манипулише са њима, јер јако пуно има манипулације на терен кад дођеш и кад се две војске саставе, онда долази до манипулације са цивилима. Она страна која губи, која је слабија, она увек подиграва цивилно становништво и гура између и ту је највише цивилног становништва код нас у рату настрадало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јер ја сам изашао из првог рова, ја знам како то изгледа на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада да кренемо, да ли је била још нека активност која је била обавеза за ваше војнике ту у Пролом Бањи у погледу неке обуке, рецимо неке њихове обуке, јесте их нешто обучавали, јесте нешто показивали?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па нешто ту било је ових људи који су имали то ратно искуство из '90-тих година и опет вам кажем значи ишло се од референци да су то махом људи који су учествовали у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се показивало на пример како се улази у кућу, објекте, проверава да ли тамо има можда неких?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бораца са друге стране и тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било обавезно шишање и бријање и да ли је то било организовано? Ми смо овде чули различите приче?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја мислим да је било организовано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па они су се интерно организовали између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи чули смо овакву причу, чули смо да је то била нека препорука, чули смо да су иначе ти ваши војници били тако уредног изгледа и да су водили рачуна о томе, чули смо да сте имали неку фризерку и чули смо да су они то радили један другоме међусобно?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо фризрека и фризери су били `90-тих година, а ово је `98. а то је било `96. кад смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде, овде, сад у Пролом Бањи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Овде није било фризера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ко је, један другом је тако помагао?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, да, војска се интегрише и то за њих никакав проблем није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ко од старешина МУП-а Србије је био ту у Пролом Бањи, да ли је држао неки говор или састанак са вама?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јесте био је Жиле Трајковић, Жика Трајковић он је био командант САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живко Трајковић, је ли?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био извесни Мргуд?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Извесни Мргуд није био у Пролом Бањи тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Извесни Мргуд је био кад смо били, кад смо кретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас он пратио?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не извесни. Па до Београда ту и онда смо се растали и онда је он отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се он зове?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Милан Милановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је долазио још неко од тих старешина МУП-а?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бању?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Мислите, па не, ја сам био са тим старешинама заједно који су, а не знам поводом чега да ли је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако поводом ту да вас види да вас построји, да вам нешто каже, да вас одведе на Косово?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па не, ми сад причамо да смо у Пролом Бањи, значи ми не причамо да нас одведе на Косово, дошао је Тутинац по мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас одведе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, значи не да ме одведе него да ме уведу у ратну зону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па то.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је друго питање госпођо, то је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето видите да сте ме разумели, па одговарате, ајде кажите ми Тутинац је дошао када, ког дана?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тутинац је дошао у раним јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. и ког?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Све се ово одиграло у току, значи ми смо дошли, ушли смо у те просторије бање, ораганизовали смо се, очистили то оружје, одрадили те предрадње које смо требали да одрадимо, завршили све, направили дренажу људи, одрадили некакве поступке који улазе и излазе и тако даље и извршитли припрему шишања и бла, бла, бла да вам не објашњавам сад све, и онда у раним јутарњим часовима дошао је Тутинац са пратиоцем једним да оствари контакт са мном и да ме уведе у ратну зону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: И ништа, ја сам сео са њим у ципа, организовали смо аутобусе, људи су ушли значи то је, ту сам организовао водове, оделења и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре поласка у Подујево?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нормално, пре поласка да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали водова, а колико оделења?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја мислим да је било три вода, отприлике 120 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су командири?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте ми знам за брата да сам га тамо био ставио за командира вода, а ове друге не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућа, Вукшић Зоран звани Жућа?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За људе из Бечеја?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За људе из Бечеја, тај крај?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме да, потсетите ме, па велика је дистанца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево питам вас, па ваша јединица, па како да ја вас потсећам шта је било у вашој јединици.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам много људи имао ја не могу да се сетим сваког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Рајко Олујић?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па могуће да је и он био командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Жељко Ђукић?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Он је прво био командир оделења, и онда кад смо дошли на простор Подујева, он је био код Драгана ја мислим командир оделења, и кад смо дошли на простор Подујева ја мислим да је онда не знам да ли је позлило брату или нешто му није било добро, онда сам ја њих заменио, ротирао, ставио њега за командира вода, а овај њега сам склонио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после овога догађаја?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после овог догађаја?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Пре, пре, а други пут кад смо ишли мислим да сам га ставио за командира чете, Ђукића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не да мислим него тачно тако, а Рајко је био ја мислим командир вода, командир вода јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир вода.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Рајко Олујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми неки Црногорац, како се он зове?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте тај човек је био шест, седам година код мене у интервалима и морате ме потсетити, знам Црногорац и сад то, али не знам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да вас потсетим?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Како се зове, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то ви мени треба да кажете.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Е па не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се зове?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта вам је он био, шта је био, шест, седам година?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Он је био код мене командир извиђача, својевремено ишао је са мном и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Стопарић Горан нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Краљеве кобиле трумбеташ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Краљеве кобиле трумбеташ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу, да ли ви знате где сте?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Како не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, па ви сте сада у суду.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја се изражавам речником какав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ми вас овде не разумемо, притом вас опомињем да водите рачуна о речнику. Значи да ли је он био командир оделења или вода или нешто друго?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо вокабулар не може да одређива закон, вокабулар је оно што иде са човеком. Не могу ја епитете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули ви шта сам вас питала? Да ли је Горан Стопарић био командир оделења или вода?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми сада шта се дешавало када сте стигли у Подујево, отприлике колико је то сати ујутро?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па то су рани јутарњи часови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свануло је?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па отпрлике тако да, јер било је нешто у путу, јутро је било и тако, рано јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли негде успут или у самом граду видите групе цивила како излазе, беже и тако даље?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па видим успут и прелазили су преко цесте колико ме памћење служи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада већ када вас је повео у ратну зону командант Тутинац, чули о каквој се акцији ради, о чему ћете у којој акцији ћете да учествујете?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то било када чули у Подујеву, која акција?.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То су два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тад нисам чуо ништа, него сам кад смо дошли у Подујево пошто је сад морам да вам приближим ситуацију, сад сте дошли на мој терен. Разумете. Пошто је НАТО авијација дизала по три авиона, а у предњем везном реду они су имали по једног наредника или можда неки чин јачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: НАТО авијација?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Друга страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која, НАТО?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, Албанци. Албанци су имали по једног америчког Маринца који је био у њеним редовима и који је све покрете наше који су били типа организовано, возила, борбена возила, чете у покрету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али мене уопште сада Албанци не интересују.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо морам да вам објасним да би дошли на причу, ја сам организовао да се ти аутобуси разместе по овоме кад смо дошли у Подујево. Значи да не буду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не буду сви заједно?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да не буду сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лоцирани на истом месту?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Него да један остане 150 – 200 метра један од другог и тако даље, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не би били мета?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да не би били мета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е а знате шта је било питање?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је Тутинац обавестио о којој се акцији ради?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у току акција нека извлачења становништва и тако даље што смо овде чули?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се борите против овога или онога, да је Подујево слободно или није, ето тако мало то? То нам опишите, та ситуација нас интересује.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Чекајте. Пошто је то ратна зона, насељено место, ми смо имали искуство, што значи насељено место, али смо знали шта значи и то кад долазиш на туђу територију, значи то је била зона где су била ратна дејства, значи где ти ниси знао где је непријатељ, где је цивил, а где су твоји људи, односно ту је било шест војски, ту су били специјалне јединице, антитерористичке, биле су посебне јединице полиције, били су добровољци,

била је регуларна војска, били су резервни састави војске и била је полиција, и свако је имао некакав штаб који је био организован ту у овим кућама које су биле ослобођене, један део куће који је био ослобођен и који је био очишћен, а други замишљени део је визуелни, он је био још под баражном ватром, значи пуцало се цивили су излазили, прегруписавало се, улазило се ти њени албанци који су носили оружје, наоружање, тако даље, извлачили свако своје, вероватно су то људи који су били везани за те породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то акција чишћења града или као то, заузимања града, ослобађања града?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо ми смо дошли на сирову ситуацију, значи ја још нисам ушао са јединицом у просторију, нисам добио наређења, нисам имао никаквих референци које би могао да укључим да би могао да ставим у погон јединицу, разумете, ја сам тек стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам Тутинац рекао нешто то вас питам?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па тад ми није ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Него је рекао да само да се изорганизујемо, да се људи склоне тимски и чекамо даље наређење, ја сам отишао да примим наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте отишли на неки како то овде описују сведоци састанак.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не на неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно да примите наређење, је ли тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Него сам отишао да се сретнем са свим тим људима и да видим шта ћемо да радимо то јутро, на који начин да ме уведу и шта су моји задаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Тутинац? Је ли и он отишао на састанак?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тутинац је био са мном и онда је између неког временског периода Тутинац се извукао и отишао не знам ја сам остао са извесним људима и даље и нешто смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли ваше обезбеђење кренуло са вама на састанак?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па један део људи јесте, а један део је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже Томић Милован да је био са Александром Медићем и гледао излоге, зато вас питам?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Томић Милован да је био са Медић Александром и гледао неки излог, па вас зато питам?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Шта је гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Излог, у излог?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да је гледао «авакса» можда би се и сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је пошао са вама, да ли је пошао можда Срђан Манојловић, да ли је пошао Пера Петрашевић?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја мислим да је био Срђан Манојловић, да је био Момић Милорад и да ли је био Пера или није био, не могу да се сетим, Пера је био после сам га видео и тамо са њима. Били су они улазили, излазили, пошто су то људи који се знају, сретали су се ових година раније и онда нису се видели једно извесно време и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поздрављали су се?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Поздрављали се дабоме, здравили колико су могли да се здраве јер та зона је била под баражном ватром кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су ти аутобуси били међусобно удаљени, јесу они били у ситуацији да се виде и тако даље?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја мислим да су имали визуелни контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта сте ви рекли овим војницима који остају у аутобусима?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да сачекају ту да не излазе нигде, да чекају наређење и онда ћемо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате да су кренули у куће или сте то тек накнадно сазнали да су кренули да се сместе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нисам знао. Ја мислим да је Тутинац после изашао напоље и да им је он нешто рекао, ја им нисам био рекао, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Спасоје Вулевић каже да је он дошао код аутобуса и да их је он повео у куће.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће, јесте знали.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Он је тад био капетан, командир да ли неке чете или не, да ли вода неког или нешто, Вулевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали на који начин су обележене куће које су слободне и у које може да се уђе и да се сместе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо ја сам тек сишао, причам о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам да ли сте знали.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, како могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се онда десило даљ е док сте ви седели ту и разговарали са Манојловићем, Савом и тако, је ли Сава био неки, Сава командант Приштинског САЈ-а?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Командант Приштинског САЈ-а да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: И још су били неки људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: И онда смо чули пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каква је то била пуцњава, сређена, несређена, из ког оружја?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Сасређена, ја мислим и ми смо дошли до закључка да је пуцано из неког тежег оружја, да ли је «53-ке» или «84-ке» и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Различито од оног којим је била задужена ваша јединица?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесте, ми смо задужени били само пешадијским оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Аутоматска пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то пуцање шта сте ви урадили?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ништа ми смо пошто је то насељена територија, и онда јако је тешко одредити и ми који смо у тим, у том били јако је тешко нама да одредимо са које позиције се пуца, зашто што је ехо одзвања и добија другу димензију оружје и добија други звук и кроз те све ломове оно долази до нас на други начин. Изашли смо напоље и онда смо се свако кренули према својој јединици, ја сам кренуо тамо и онда сам видео између осталог то што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте видели?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Имате још некакво питање овде да претресемо па да онда идемо даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде идемо, како вама одговара, немамо ту ништа више.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Је ли вас интересује још тамо шта је било у кући и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој кући?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ту где сам требао да примим наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, интересује нас ако је ту било још нешто што ви сматрате да је занимљиво за овај случај.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ето толико је било да нисам ни добио наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико кратко?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, пет минута, десет, два?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па можда десетак минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Значи ето само што смо се здравили, сели и између осталог то се и десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чула се та пуцњава?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта сте ви онда истрчали?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ми смо се повукли на реакцију. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истрчали?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нормално, јер то је било симптоматично, изашли смо напоље и ја сам кренио горе и онда сам видео не знам између осталог шта сам све видео. Видео сам Тутинца тамо како не знам маше нешто

објашњава, постројава људе, видео сам доктора, видео сам неке моје и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога Тутинац постројава?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па Тутинац је постројавао моје борце, нормално имао је и право на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је ли то вама било необично нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ништа није било необично, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај доктор и то све што се дешава ту, та гужва око тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја сам доктора видео кад су извлачили децу јер ја сам одмах спустио се доле и питао тамо шта се десило, нико ништа не говори. Онда сам видео доктора и неке из САЈ-а момке, односно неки моји још ту извлачили су неку девојчицу или дечака нисам могао да одредим шта је, да ли једно или двоје не знам тачно, питао сам ту јер је било јако пуно људи, било је ту ненормално пуно људи на једном простору и ја сам ту викао на њих, између осталог на ове моје, викао сам на те људе, не викао него рекао сам им да се склоне, да се позиционирају и питао сам о чему се ради, шта се дешава. Нисам добио одговор никакав. Тад нисам добио одговор о чему се ради. Моментално кад сам дошао тамо, тек после кад сам изашао кажу били су неки не знам резервисти или су били неки из ПП-а или неки моји су били са њима, била је некаква пуцњава, било је неког прелажења, било је неког спорадичног кошкања, неки цивили су убијени и тако даље и тако даље, ја сам испитивао одређене људе који су били ту, од којих сам мислио да могу да чујем о чему се ради, међутим нисам добио одговор тад. Обавестио сам нормално ту су били ја сам питао и Тутинца и питао сам неке момке ту из САЈ-а и резервисте, нисам могао да добијем одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то било уобичајено да ту износе рањену девојчицу, без обзира што су ратна дејства, је ли вам то било чудно?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо да вам кажем жаргонски то може да буде и друкчији одговор тад у то време, ако мислите да нешто нема везе са вама, разумете, онда ви имате, ви држите вашу позицију, имате дистанцу према нечему шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Разумете, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли је то било уобичајено?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па није било уобичајено, али могао је неко да баци бомбу, могао је неко да нехотице пуца, могао је неко да излети некоме, то Американци зову колатерална штета, ми то зовемо другачије, ми имамо други термин за то, али не могу да вам објасним, значи ја сам дошао на сирову ситуацију где има 400-500 људи на једном квадратном километру, где има пуно оружја, где има пуно негативне енергије, где људи су дошли, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ви ту видите своју.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите своју јединицу у тој ситуацији?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не да видим, него моји су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су сви, сви су на броју и ником не фали ништа?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Моји су ту са још пет војски које су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неком фали нешто? Да ли су сви оно здрави, прави и тако даље, стоје ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја колико сам видео, видео сам да су сви моји у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели да неко виче на њих?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја мислим да је неко нешто и викао, да ли је тај Вуле викао или Тутинац викао, ја мислим да је Тутинац викао нешто, ја га питам о чему се ради, шта, као била је ту нека пуцњава, има некаквих индиција да су неки наши, ваши или неки ту што су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели да их неко, односно чули да их неко псује припаднике ваше јединице, не само да их је постројио на шта је имао право, него их псује и говори им ружне речи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, не, ја нисам можда био тад ту, ја сам после чуо да је Вуле, да је тај Вулевић да је то, да је постројио неке моје људе и да је нешто, да им је нешто говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један сведок да сте ви свему томе, том месту и тим својим борцима пришли на тај начин што сте долазили, каже иде Боца, тако.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Потсетите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Онако ноншалантним ходом и везује човек косу, намешта, поново затим одвезује косу, не могу каже да вас пустим нигде, увек направите неко», нећу вам читати даље те изразе.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је неко написао том господину вероватно да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тако било?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То ми више личи овако на неку филмску улогу него на ситуацију када задужите 300 људи, материјално техничка средства и добијете одређене референце да радите нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ст видели овде оптужене у тој ситуацији када сте дошли?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па верујте да би, ја сам гледао јер знам да је брат то јутро, да сам га променио и да је био болестан и ја мислим да је Пера био са њим или је био неко, Брка, од ових, да је био са њим. Углавном било је неких момака, или неко од САЈ-а му дао да једе, ја мислим да сам га срео, не ја, него срели смо га да је седео тамо и да је јео нешто, да ли му је тај дечко је исто био у резервном саставу ја мислим да се зове Рамбо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, чули смо то име.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Из Бачке Паланке. Ја мислим да је он био тад са њим, између осталог кад се то све издешавало овај је био са њим, мислим да је био са њим, не да мислим него сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу припадници.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам прво наишао на њих па сам онда ишао даље у ту малу улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажу неки припадници ваше јединице да је ту била тако напета ситуација да је дошло чак и до потезања оружја, да су мислили да ће неко из САЈ-а или из ПЈП да пуца на њих.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: На кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту било псовање и да су неки припадници ваше јединице такође псовали и тако једним повишеним тоном се обаћали и Вуку и Тутинцу, јесте ви тако нешто чули?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо да вам кажем нешто, људи који дођу, значи који дођу, који се нису очешали ни сата једнога, значи нису ни ушли у просторију, дошли на туђу просторију, на туђи посао, ко може ваш посао сада са улице да дође и да настави да прича. Да ли има логике то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па логика или не, ја питам за конкретан одговор, а то је.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нема то везе, то нема везе са стварношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се припадници ваше јединице свађају, вичу одговарају и тако даље?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, то нема везе са стварности, прво нису имали тему, значи нису имали тему, ако је неко нешто од њих урадио значи а то је појединац могао да направи, али да неко узме и колективно осуђује нешто што није трајало 10 минута, значи то мислим то је непојмљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада да ли сте ви можда ушли да видите ту одакле износе ту девојчицу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, ја сам видео тамо ту кад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ушли унутра у то двориште да видите шта је то?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте да ја нисам улазио у двориште. Ја нисам ни знао шта је било у дворишту, ја сам питао Тутинца о чему се ради и шта, каже има ту извесни цивилиа израђаваних, доктор хоспитализује и тако даље, и носила су припремили, ту возила и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вук рецимо је ушао унутра, извесни припадник САЈ-а Фабијановић је ушао унутра.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Одлично, одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви као командант јесте ушли унутра, то вас питам.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо ја вам опет говорим, значи ја нисам ни добио наређење, моји људи нису добили наређење за дејство, разумете шта вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте добили наређење да се вратите у Пролом Бању?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је сад друго питање. Тад кад се то све издешавало, та кореографија, ми смо извршили повлачење. Значи повлачење смо извршили исто тако како смо и дошли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По наредби?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да, по наредби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је наредио да се вратите?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тутинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао Тутинац?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао Тутинац?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па Тутинац нас је вратио, он је био тад командант зоне те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је гласила наредба господине Медићу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ништа, наредба је била да се повучемо, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Србију?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да, на територију Пролом Бање, на почетну позицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је вама рекао ту наредбу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да целу своју јединицу повучете?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам рекао што?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не знам због некаквог инцидента који треба да се истражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали због ког инцидента?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја сам питао ето толико колико причам сад са вама ово све по сећању и како је био тако вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли вас је даље пратила полиција до Пролом Бање?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, није. Не. Тамо су долазили полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ви мени сада да ли је било ко ту.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тамо су долазили полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: У Пролом Бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисмо још стигли до Пролом Бање, што ви кажете то је друго питање. Сада смо још на овом питању у Подујеву када ћете да ми кажете да ли је било ко рекао да претходно ваши људи буду ту у аутобусу, да се преглада оружје, да се изузме одружје, да се види тако нешто да се провери да ли је неко од њих пуцао?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у том смислу била нека команда од стране или САЈ-а или локалне полиције?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је командант Тутинац могао тек тако да вас врати и да ли је ту одмах на лицу места обавестио.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Исто је кога како је могао да ме поведе тамо, он је био тај контакт који је могао и да ме врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је он обавестио можда команду у Београду или шта ви кажете ово је више, то није ту у вашем присуству радио.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није у вашем присуству ту на лицу места урадио?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не знам ја то госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми сада шта се даље дешавало у Пролом Бањи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ништа, шта. Долазили су извесни људи из полиције и тако даље и ми смо, уствари ми смо се враћали у аутобусе, ја сам био аутобусима онда сам враћен, био сам са мојима и нешто причало смо ово оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви тада припаднике своје јединице питали шта се то десило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су вам рекли?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ништа, нико ми ништа није рекао, кажу нико нико није знао, јер они су дошли на ситуацију која је била већ готова, разумете. Неки су моји не знам тамо Рајко Олујићи је не знам извлачио неког Шиптара спашавао га тамо, неки су наводно пуцали, ови како се зову територијалци неки су рекли тамо «пичке хрватске шта не убијате те шиптарска говна».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су рекли вашима?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то су вама рекли припадници ваше јединице?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То су све они причали мени у атобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам то каже, ко вам је то рекао?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па не знам то су неки од мојих то причали. Не знам причао је овај ово, овај оно и тако даље. Прегледало се оружје јер ја сам задужио те пушке које су биле аутоматске, значи нисмо имали «84-ке», а «84-ка» је пуцала, пуцало је ја мислим колико по сећању нашеме колико смо ми лоцирали ја мислим да је три аутоматска оружја пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то утврдили?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па знамо госпођо, зна се кад једна оловка пише, две, три, то се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По вашем искуству?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел сте прегледали оружје припадницима ваше јединце у Пролом Бањи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте имали разлога?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па не то, него ја сам очекивао да ће неко од толико људи да иступи и да каже не знам ја сам урадио то и то, направио сам грешку и тако даље. Полиција је долазила ту, вршила је одређене контакте са мном, долазио је генерал овај како се зове што је био начелник штаба Треће армије, како се зове, потсетите ме. Павковић. Долазио је Павковић тамо, чуо је да се нешто десило, једно вече је дошао и он чуо је нешто се десило, ја смо и он причали између осталог били су људи из војске који су, један који је био са

мном у Хрватској, ја сам тада био командант Треће тактичке групе, горе на том простору он је био начелник безбедности и сад је био начелник безбедности у Трећој армији и дошао је да ме види и то се чуло да се нешто десило, и онда смо причали тако неке ствари које сад нису битне овде и тако даље пошто ја знам Павковића из Вуковара и тако даље, и мене је интересовало о чему се ради, значи имао сам индиција да је неко од мојих урадио, али нисам могао да упрем прст ко је. И полиција је ту радила, полиција је обавила увиђај и била је на лицу места вероватно и тамо ишла да испитива те јединице које су остале тамо. То су све радње које су се дешавале за које ја знам и тад су ми и ухапшена два човека, Цвјетан Саша и заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тада ту у Пролом Бањи су ухапшени?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не тад, непосредно после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: После једног извесног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После извесног времена, али тад је полиција била практично да истражује тај догађај?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, па све је било транспарентно, ништа није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јер истраживали су не само код мене, него су истраживали исто ко што ми сад причамо отприлике то су биле неке дијагонале о којима смо ми разговарали тад тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких припадника ваше јединице који су се одмах вратили и напустили јединицу нису остали са вама у Пролом Бањи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: После тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одмах кад сте дошли из Подојева?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па непосредно после тога ја мислим да је један део људи да се скинуо, један део али не могу сад да вам кажем колико је то људи, али један део људи, можда десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки вод који је можда остао то тако чисто да утврдимо.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесте био један вод који је дошао то вече или то поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кажите ми да ли је вама познато, нама овде неки сведоци кажу па чак и један возач да су неке техничке ствари унете у аутобусе, одузете из продавнице и унете у аутобусе, да ли се ви тако нешто чули?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не верујем. Пазите не могу да стојим иза тога, али све оно што је било код мене до `96. године, опет то се ограђивам од тога, оно што је било код мене до `96. године то су били људи који су имали солидне плате, који су радили свој посао, никад није ни падало на памет, могуће да је неко ко је био из те групе која је била полиција, која ми је придодата из Новог Сада, не знам из Бечеја и тако даље. Можда је неко нешто, али не верујем да је то, не верујем да је то, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Цвјетан Саша да сте имали неке налепнице за аутомобиле и онда можете да ставите налепницу на аутомобил и узмете ако вам треба за потребе јединице. И да је то било и то налепнице «Шкорпиони» да је то било тако потпуно нормално.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, не. То је разбојништво друмско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже за тај ви кажете заштићени сведок, односно господин П-1 овде да је после тога још неки сведоци кажу у Пролом Бањи да сте одржали једно постројавање, један говор и тако даље, између осталог он каже да сте у том говору рекли да о овом догађају нема потребе да се прича, не сме заправо да се прича, и његове су речи да сте ви тада рекли «о овоме ни мами ни баби никад никоме о томе».

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То му је неко написао да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то тачно или није тачно?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па какви, то нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте постројавали јединицу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јединица се постројава па се постројава, а не у том облику, него ја сам говорим све шта је какве су предрадње рађене да он није имао појма о чему се ради, он је можда имао појма јер он је учествовао можда у делу тога што се десило, а ово сад што он, што тај господин прича то су инсинуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви рекли да о томе не сме никад никоме да се прича?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Како госпођо ако је било мртвих људи, како онда може да се сакрије нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми сада још шта је било даље са вашим униформама, са вашим оружјем, је ли вам то одузето, како је дошло до тога да дођете поново кући?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ми смо били тамо једно извесно време и онда је све то време се вршила истрага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бањи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, можда неке, ево то сад демантује све ово што господину је написано да каже, што је имао амнезију да се сети, да каже можда пре годину, после годину дана, а сећа се после десет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Вршила се истрага десетак дана, можда седам дана некаквих да се вршила истрага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вршио, значи та полиција је долазила?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Сви су били госпођо, били су из службе, били су људи из војне безбедности, слушајте шта вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Државна безбедност, војна безбедност, полиција, сви су ту вршили истрагу.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ви мени да ли сте ви тада, како би ви назвали то што сте се вратили у Србију, јесу они вас демобилисали да ли сте добили неки акт да више нисте у резервном саставу САЈ-а?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, само сам повучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само сте повучени?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Само сам повучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, само сте повучени?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Само сам повучен без објашњавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је речено да је то привремено или не, да ли сте у том смислу имали неке назнаке да ће то бити само одмор, да ћете бити поново позвани или да је овај догађај таквог значаја да су они вас вратил.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо да вам кажем нешто, има ствари које не смеју да се причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине мораћу да вам кажем овако, тужилац каже да су се припадници јединице «Шкорпиони» вратили са подручја, враћени после овога догађаја са подручја Косова и Метохије.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја овде чујем и ово судско веће од припадника ваше јединице, имам такође списак да су они били на другом терену? Кажите ви мени.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Добро, али, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом тренутку јесте ви враћени привремено или стално?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте поново се скупљали?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам вама одговорио на прво питање, има неких ствари које ја вама не смем да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам то рекао вама. Нисам ја рекао шта је тужилац рекао јер тужилац није био са мном. Тужилац је био у дебелој ладовини у неком подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тужиода да дирате господине Медићу.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било то што сам ја хтела да вас питам, и још остаје да ми кажете какви су вам били ови војници, овде наши оптужени, како су изгледали у то време, да ли је неко од њих имао косу, браду, бркове или било шта шта је карактеристично њиховом изгледу, затим да ли какви су они били војници, људи, да ли сте у тим вашим истраживањима нешто сазнали у погледу њиховог учешћа у овом догађају?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: На њих нисам имао примеде никакве. Нисам имао примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Можда су изгледали другачије, били су млађи, другачије су били конституције, нису били, једино је Брка био такав какав је симптоматичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Као што је и сада овако. Па крупан, значи не можеш ни да га обиђеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио он браду или не?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па верујте не могу да се сетим, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли вам је познат Боројевић Драган?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада изгледао, односно како је изгледао и да ли је имао.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па другачије је изгледао, био је млађи дечко, вероватно је сад тежи 15-20 кила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу нам овде да је био атлетски грађен, онако утегнут прави војник.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не верујем да је био, не верујем да је тад био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неке проблеме, да ли вам је познато да ли је имао неке проблеме баш у том тренутку због неког рањавања рамена?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па он је био рањаван био је и у затвору и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја мислим да је имао неке здравствене проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви звали Шолаја Миодрага?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Шолаја, он је био мали клинац неки, он је курир био некакав, нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га звали који је његов надимак?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ау, морате ме потсетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Зицко?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зиле?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки мали Сале?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте да не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још неког ко је тако млад Шолаја Миодраг у то време је имао 20.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Двојица, тројица су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао 20 година и 12 дана је имао тог дана, 28. марта?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не верујем, неки је клинац био са многим није хтео ухватити ме за ногу ко керић, није хтео да иде од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тај није имао ни 17 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај изгледао слично Шолаја Миодрагу или не?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па верујте да би лагао кад би рекао сада да се сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат је.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: А и Шолаја је био мали исто, клинац био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат је носио косу, он се није ошишао у Пролом Бањи, он је имао дугачку косу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја мислим да је имао косу ко ја сада. Можда те дужине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте ви сазнали, кажете имао сам индиције да је неко од мојих то урадио?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали индиције да је неко од ове четворице или већ осуђеног Цвјетан Саше то урадио?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Осуђени? Ја вам кажем да је са свих тих седам дана ми смо били у Пролом Бањи и вршила се истрага, значи све је било транспарентно, ништа није било, ништа није било сакривено јер није било ни, ја нисам, ја сам био у позицији да нисам ни примио наређења, нисам могао ни да се организујем ни у том смеру нисам могао ништа ни да причам, значи да одвршим категоризацију тог догађаја, ја нисам имао право зато што нисам примио наређење, значи десило се нешто, неко је нешто направио, и требало је некако покриће. Сад нећу да вам причам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу, питам вас сада, да ли сте ви ту међу својом јединицом нешто тако сазнали у погледу учешћа ових људи у том догађају?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ето колко се сазнало, извршено је одређено хапшење и онда се дошло до некаквих референци какве су даље произвеле ову ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Стопарић Горана?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да је у време када се водио поступак против Цвјетан Саше пред Окружним судом у Београду био неки састанак људи који су позвани за сведочење у кући Ђукић Жељка, односно скуп тих људи, није то био баш неки састанак формалан, ту је био и Стопарић Горан. Јел вам познато да су сведоци тако нешто договарали ко ће шта да каже и тако даље?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па зашто, за чега да говоре, шта, ако нису имали тад да кажу то кад се десило, непосредно после тога, шта су они имали да причају после, шта, да купују време, шта, да праве филм, шта да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Стопарић Горан је био на том састанку и осим тога.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Он је био свагде госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том скупу и он каже да је био једном.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тај господин је свагде био, па миша на лепак два пута не можеш да уватиш, ви њега ватате четири, пет пута већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он знате шта каже, да је између осталог био и код вас код куће.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Није тај био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте ви рекли ко прича о овом догађају неће се главе нанашати.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јел му фали нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јел му фали нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да ли му фали нешто, реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па он није могао да приђе мени а не да прича са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ђукић Жељко у својој одбрани да је заиста било то да сте ви уместо Медић Драгана поставили за команданта њега.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не може командант, може бити командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да се то десило након овога догађаја и да сте, каже Слободан Медић ме је позвао и рекао, немој да се прави раздор у јединици, нешто у том смислу, видиш да је Драгану позлило, да је болестан, вамо, тамо и он је мене тада поставио за командира вода. Он каже да је то било каже лично навече Слободан Медић ме је позвао у собу, ту је био и Срђан Манојловић и он каже да је то било после овог догађаја.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па шта то мења на значају, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро само вас питам пре или после?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је било онако како сам ја реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је концепција, пазите, то је концепција одбране Ђукић Жељка који упорно доказује када је он био командир вода иако то тужилац не ставља њему на терет.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да вам ја кажем нешто, ја памтим као слон неке ствари, а ове глупости што нису битне то не памтим, знам ко ми је шта био оквирно. Какве везе то има да ли је он био, то је небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок П1 овако, да сте ви њему на том скупу у том кафићу у Новом Саду рекли да ћете ви бити САЈ и он каже јел ја морам да идем, а ви кажете мораш да идеш, било је ту њих четворица, петорица, узео ми је личну карту човек, записао име, презиме, број матични, све живо, податке и каже мораш да идеш. Шта ви кажете јел то тачно?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кад је он то рекао, кад је било прво суђење или сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, то је рекао сада нама 11.децембра прошле године.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Супер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тачно или није тачно?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па какви, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, затим сведок П1 такође у децембру прошле године каже, значи Слободан Медић ми говори овако, врши се, многи су били на разговорима, има да ћутиш, ништа немој да причаш, ја сам имао проблеме и у Босни па сам ја то завршио, значи немој ништа да причаш, ја долазим кући, позван сам на тај разговор, одлазим на разговор, прича о полицији, то је трајало неких око 3 сата.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па што није то реко, што му Кандићка то није рекла за Босну пре суђења, него је то рекао пре годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте спомињати пуномоћника. Значи, јел ово тачно или није тачно?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па какви бре, нема ту ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ако ви то узмете за, то је онда, то су скандали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, да ли знате ко је то Чанчаревић Миленко?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је извесни господин из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какве везе тај сад господин из Вуковара има везе са Ђукић Младеном, Ђукић Жељком и сведоком П1?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ко је Ђукић Младен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је брат Ђукић Жељка.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Аха, добро, добро, пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какве везе има с вама, јесте ли ви у добрим односима или у сукобу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Слушајте, ја мислим да је Ђукић са њим био, имали су некакав конфликт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па и ја сам имао конфликт на релацији да нисам одобравао некакве његове поступке, тад, те методе његове животне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој години причамо?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па причамо раније, о ранијим временима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре '99?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па пре '99., а и можда и тад, јел овај, тај заштићени сведок је био код њега некакво обезбеђење, радио у некаквој дискотеци и тако, овај је био његов ментор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај човек чиме се бавио, тај Чанчаревић осим држања дискотеке?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја не знам сад шта сад ради, знам да је раније радио, не знам, извесне послове и тако даље, и да је био у сукобу са Брком и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, због чега је тај сукоб био између тог Чанчаревића и Брке, то нам реците?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја мислим да је Брка тад обезбеђивао своју коегзистенцију, јер то је '96.година била Брка је радио на некаквом пројекту који је добио од Министарства тад у то време, да збрине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког Министарства је добио Брка пројекат, Србије или?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Републике Српске. Републике Српске Крајине?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Републике Српске Крајине. На простору територије, на територији Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком пројекту је радио?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком пројекту је радио?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја мислим да су добили од шумарије и од Министарства да се изврши некаква сеча дрвета уз некакву надокнаду и тако даље, да се то прода и да се збрине један део породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је сад Чанчаревић ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Онда су они извукли одређене количине дрвета на призму једну и ови су дошли у току ноћу, и вероватно су дошли да узимају нешто, да отимају, не знам како, шта, и онда је дошло до сукоба. Е тај сукоб је настао, да ли је био раније они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Физички, оружано или вербално?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја мислим да је било и оружаног сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сад како се тај сукоб окончао?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па после се тај сукоб онда имплицирао и онда је ја мислим да је тај заштићени сведок ту онда злоупотребио и мене и користио мене, и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нас интересује заштићени сведок сада и господин Ђукић.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да, па говорим вам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тај сукоб, значи дрво, Чанчаревић, Ђукић и сада како се ту укључује П1?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па дабоме, ја мислим да је и он био код њега, ја мислим да је тај заштићени сведок у једном временском периоду радио код Чанчаревића и знао је и за тај проблем, и сад све ово кад се десило, ово му је вероватно био мотив више, лајт мотив да можда спомиње и Брку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то што ви знате, јел тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па што ја знам, тако је спомињао и брата вероватно, у контексту тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег брата?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега онда вашег брата?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па зато што нису могли директно да увуку у проблем мене, онда су, пошто ја нисам био на лицу места, знали су да нисам примио задатак и да не могу да имам консеквенце, они су то знали, то је опште познато било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али који је то нерасчишћен рачун између вас и сведока П1 да би се ту светио тако што уплиће у целу ову ситуацију вашег брата?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо па то је једноставна ствар, па оног момента кад је он био ухапшен, он је знао шта га следује, значи имао је адвоката, адвокат му је објаснио шта га следује, а има ту и правни лек, то је тужилаштво. Значи нагодба, њима не треба он, он њима није интерантан, њима је требало тад у то време нешто друго, они су тражили мене, пошто нису могли да добију мене, они су лобирали, одређени кругови од госпође Кандић кад су нудили извесна средства да би неко спомињао мене, ако не може већ

мене да спомиње да се спомиње мој брат и тако даље, да би се увукли у поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Медићу, да ли ви можете уопште да ми објасните каква је то велика државна, односно нека завера у коју су уплетени разни људи, разне структуре баш против вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ко каже завера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево ви сте сад то рекли, они хоће да узму мене, па мене не могу да добију, узеће ми брата, њима он није значајан, значајан сам ја. Јел то нека завера, шта је то?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо па то не нема везе с државном завером, немојте ствари да параболите, то је болесни ум појединца, ми причамо на нивоу суда не причамо на нивоу државе, немојте ствари да радите визуелно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На нивоу суда неко има нешто против вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ма не то, него он је тражио алтернативу, не говорим вам то, не суд, размишљајте шта сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, објасните ми.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Значи он је тражио алтернативу, он је тражио алтернативу да би могао да дође у позицију у коју је дошао сада, да. Јел треба још да поједноставим ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зато је узео баш за потпуно једноставно, наравно потпуно.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па нормално да је морао, морао је да дрибла и да тренира да дође у ситуацију, да дође у позицију да прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто баш вашег брата, то ја вас питам, зашто вашег брата?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па како да дође до мене, шта, како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто баш да дође до вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па шта сад да спомене тамо неког Џони Вајс Милера, какве везе има он, шта, тако исто као и он, значи не може ништа, опет он је тражио пут да дође до мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел знате ко је Драган Брајић? Припадник ваше јединице. Не знате, није важно.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па важно је што не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган Брајић звани Крцко?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Крцко, е Крцко сад знам шта је, то је неки клинац исто што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Каже он била је ту прозивка, ту испред аутобуса, треба да се вратите у Пролом бању и каже хвалио је један војник, онда ме Боца питао ко је из Шида, ја сам се јавио и онда сте ви послали тога Брајића да тражи тамо неког Дабића, јел се сећате ви те неке ситуације да сте скупљали војнике, возили у аутобусе и тако даље.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте да не знам како је ко доживио себе у тој ситуацији, не могу ја да објашњавам његове доживљаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да ли је неко хвалио и то?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па могуће да је неко и зафалио, могуће да је, јел они су се пребројавали, ја вам кажем опет госпођо, значи ја сам њих задужио, ја сам знао један део људи, али то је толко брзо ишло филмски да нисам мого да упознам све људе, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћу још нешто да вас питам у погледу ангажовања ваше јединице. Да ли сте ви ангажовани као јединица, тако пише у оном допису који ми имамо преводи се јединица «Шкорпиони» у резервни састав САЈ и тако даље. Каже овде Спасоје Вулевић ово је јединствен случај јер се читава група људи ангажује као јединица, колико ја знам можете организовати резервни састав али каже да се читава јединица узме са својим командантом то никада до тада нисам чуо. Јесте ли ви чули за такав неки случај осим ваше јединице, јел била још нека јединица?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да вам кажем госпођо ја нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тај господин себи даје много на значају, ја га знам кад је био ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јел ви знате шта вас питам, не ко је Спасоје Вулевић него да ли је још нека јединица преведена цела у резервни састав МУП-а и да ли сте ви били, остали сте командант, јел тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па шта ако сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па шта је спорно ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно или није, питам вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја кад сам командовао Вуле је код Трајковића донашао лоптице за тенис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам за ово.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тако је било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била још нека јединица да је тако преведена у резервни састав САЈ-а?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видим само да ли вас је и у ком контексту и на који начин спомињао вас и читав овај догађај Зоран Симовић, односно Тутинац.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Поливајте само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем вас.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кажем поливајте само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је жаргон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто тамо у жаргону, одакле, са ратишта, од куће или из установе сада?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па да, да, то је то, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако са судом господине Медићу. Командант Зоран Симовић Тутинац каже да ту када је дошао на лице места одмах су га известили шта се десило и због тога је, каже могао је да претпостави да су то урадили ваши војници, односно то је чуо и мого је да претпостави шта ће онда

можда у будућности урадити, па је због тога донео одлуку да се одмах вратите.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: А шта је он био, врач, визионар, шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, то он каже, то вам читам.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ако је био Титов пионир али није био толико паметан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вам то и читам, да чујете.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Шта треба ја сад да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Значи каква је његова јединица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, сем ако то не мислите да је важно за овај поступак.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па смешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били значи на том другом терену, поново сте били командант, да ли је јединица била у истом саставу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: У ратном дејству не на терену, то није терен. Тај термин терен то немојте да користите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је термин ваших припадника овде, то су ваши рекли.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па добро, то су они овде изнуђено добили тај термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је рекао тај термин овде, ко им је рекао овде изнуђено тај термин?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па тако се овде спомиње то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него како се то зове, како да то користимо?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ратним дејствима госпођо, то нису терени, терен је кад идете на камповање, кад радите са оружјем маневарским и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад сте били у ратним дејствима на просторима где? Језерских.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Опет на територији Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на ком месту?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: У ширем реону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на ком месту?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па од Призрена према Урошевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то значи да ли сте демобилисани, распуштени, не знам ни ја како би то требало да се каже, после Подујева?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па која терминологија, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћени привремено, стално, после Подујева?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па не само повучени по положаје док се није дошло до одређених сазнања, док се није извршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повучени са положаја, јел тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па сада вам говорим како је било. А сад како се неко после изражавао то ја не знам, али знам како је било тад, ја вам причам како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам знате, ви сте нама за то важни, шта сте ви као командант чули, иди кући распуштај јединицу, враћај овде оружје, униформе или иди кући одмори се, позваћемо те.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, госпођо, ја сам добио наређење да се повучем док се ситуација не реши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: А никакав Тутинац, Тутинац није тад био нико и ништа за те нивое с којима сам ја разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас за те нивое и питам, јел каже командан МУП-а је вас вратила.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тутинац је тад био, са дужним поштовањем, заменик командира Специјалних јединица МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су вама они виши рекли, како се враћате?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да се повучем на позицију и да чекам даља наређења, како сам и урадио. Тутинац је мени само наредио да се повучем из Подујева у Пролом бању, што је имао, дужност је његова била, зато што је то био један од сектора којим је он командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Привремено или стално, како то онда?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Како да формулишете госпођо ако рат на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ви ми формулишите, зато смо вас звали, да нам ви формулишете, јел вас полиција удаљила вас као јединицу стално с Косова, и реко нема више да се бориш или привремено?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ако сам ја отишо једно извесно време и вратио се поново на просторе Косова, значи да је привремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то што сам хтела да вас питам. Да ли чланови већа имају питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Медићу одкад ви знате Ђукића?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ђукића-Брку?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ђукић Жељка, да?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ту породицу где он долази знао сам још кад сам ишо у основну школу у Бановце.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он био некад припадник јединице «Шкорпиони»?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Никад није био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли је био припадник неке јединице у Боровом селу или тако нешто, па је био и командант?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Могуће, јесте, јесте, био је и командант, ја мислим да је био, командовао је на Црепуљама, ту негде, ту одакле је он, отприлике ту, био је активан, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он каже да је имао неки чин ваљда капетана I класе, или тако нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не ваљда, него је био, имао је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ми остаје нејасно што бисте ви њега распоређивали на место командира одељења ако је већ у питању

човек који је извесно верзиран у војне послове и имао високе дужности својевремено у неким другим јединицама?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да вам кажем ја Крстајићу, у ратним дејствима капетан је командир тенка, у ратним дејствима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знамо шта је тенк, то знамо шта је тенк.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Е браво, што значи да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Подразумева високо знање, високо знање и добро образовање и не би могли ни ви, ни ја, ни било ко поред све најбоље воље да командујемо тенком, неким јединицама пешадијског типа и можда, да се научимо, али тенком баш и не.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Е сад, значи капетани, поручници, капетани I класе могу да командују водом или одељењем у ратној зони, без проблема.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него сте њега поставили на место командира одељења десетине дакле, а имате човека који је извесно, има извесно искуство па ето и чинове и тако даље.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Одлично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: После сам га ставио, други пут кад смо ишли ставио сам га за командира чете. Други пут кад смо ишли ставио сам га за командира чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: А овај први пут је било тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То сте рекли. Овде ми је остало нејасно зашто и када, остали сте недоречени, али зашто, мени није јасно, постављате Ђукића уместо свог брата Драгана, ја сам схватио мало пре да ви рекосте да је то било пре него што сте отишли у Подујево, да сте поставили уместо Драгана, да сте поставили Ђукића.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кад смо били у Подујево.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Председник већа вам предочи да је то било после.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кад смо били у Подујево Драган је био командир вода, а Ђукић је био командир одељења, е кад смо дошли у Подујево, кад сам видео све шта се издешавало и тако даље, здравствено стање, пошто смо целу ноћ радили, били смо пресинг имали, његово здравствено стање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, здравствено стање вашег брата у смислу.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, ја сам га терао да не иде на тај терен, значи да не иде тад са нама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел то здравствено стање вам је било познато изјутра кад сте га поставили на место командира вода?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То вече не, али то јутро ми је било познато, пао му је шећер, не знам на колико, 21-2 евентуално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта хоћу да вас питам, да ли се може та смена, замена са командира вода повезати са овим догађајем или не, ето само то?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: С којим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са овим догађајем у Подујеву?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тражите моје мишљење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Због чега ми судимо ове људе, ето то, ми само питамо, ви реците шта хоћете.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не разумем, значи са убиством овога, са овим дешавањем?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се смена вашег брата са места командира вода и постављање Ђукић Жељка тај дан у Подујеву може, има икакве везе са овим догађајем о коме ми данас судимо или не, ето само то вас питам?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине Крстајићу, па то је урађено пре него што се ово десило, то је урађено кад смо ми изашли напоље, значи ја сам извршио коректуре, објаснио им шта како, и ја сам отишао да примим наређење, после тога се десило ово што се десило, значи то нема везе никакве са тим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да сте десетак минута били тамо у команди САЈ-а.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ђукић нам каже да су они јако дуго чекали, ви сте отишли на тај састанак неки, сви то описују као неки састанак, каже дуго су чекали у аутобусима и потом су самоиницијативно кренули да траже смештај по кућама, елем, да је то све поприлично потрајало. Па ми остаје нејасно како то тако да се по вама све брзо издешава, за десетак минута, се издашавало шта се издашавало?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине, ја са ове временске дистанце не могу да приближим то, колико је било временски, али то је толко брзо било да ја нисам дошо у позицију ни да узмемо карте и да ставимо на сто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су тада у Подујеву били Вуков Александар или Милојевић-Кинез?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кинез ја мислим да је био, а Вуков Александар мислим да није био тад. Вуков Александар је дошао ја мислим други пут кад смо ишли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли вам Вулевић ишта каже шта је то било?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не. Па слушајте шта вам говорим, седам дана су долазиле службе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, него тада, тада ту, тада ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зар вам није чудно, пазите, ви имате неку представу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Одлично, одлично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командант сте и седите у команди, чујете пуцњаву из оружја које.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Одлично и реагујем одма, знам, знам шта питате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које је такво какво је и сад изашли сте напоље, видите што видите, ви између осталог видите да неко постројава ваше људе, зар вам није чудно да неко у ситуацији кад ви имате представу сукоба са противничком страном да неко постројава људе, у ситуацији сукоба?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Одлично. Имали сте ви само да вас вратим на тему, па ћу вам одговорити. Имали сте ви касету па сте ми дали 20 година, а није ме било на снимку уопште, па сам добио 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу, немојте тако. Одговорите, уздржите се.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Није постројавао нико, то су сад приче, то су господине Крстајићу приче ко што ја сад вама говорим после свега. Значи то су приче које сада одговарају позицијама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево ја сам себи прибележио, ви ме исправите ако грешим, погледаћемо транскрипте. Али данас док сте казивали ја сам себи прибележио да сте ви рекли како сте изашли из команде, видели сте доле Тутинца, доктора, неке моје, и Тутинац је постројавао моје људе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тутинац је постројавао моје људе, па вас председник већа пита како, шта, и ви кажете имао је он право то.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам рекао да је имао право.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И јесте имао право, али вас ја питам ово, зар вам није чудно, какав сукоб са противничком страном и постројавање људи, па људи се крију, људе треба крити, људе треба склонити у заклон а не постројавати и изложити их у ситуацији дакле непосредно након сукоба и након пуцњаве, остаје ми нејасно како што је могуће уопште?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине Крстајићу, ја вама кажем, значи од позиције да нисам примио наређење да сам дошо, пратите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прати вас наравно.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Од позиције да нисам примио наређење до позиције да сам дошао на територију Тутинцову, ја сам под командом онога од кога, ко ме је повукао, он је тад био командант те зоне, ја долазим у туђу зону, он мене мора да уведе у ратна дејства.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Све је то у реду.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Он је имао право да построји моје људе, има право.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то је у реду.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Има право да ми каже шта се десило ту, али он мени не говори шта се десило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Али мени није јасно како ви као неко ко је искусан, апсолутно, неспорно, како ви закључујете да је било неког хошкања, да је био неки сукоб са противничком страном, а видите, пазите, а видите да Тутинац постројава ваше људе, а нема постројавање, смешно је постројавање у таквој ситуацији, разумете?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине, није он постројавао само моје људе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи отпада, варијанта сукоба мора отпасти?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Слушајте да вам кажем, није он постројавао само моје људе, ту је било 300.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нема везе, постројава припаднике ове стране.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Постројава све припаднике, између осталог и моје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Непосредно након сукоба.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Разумете, значи нешто се десило, ту се нешто десило и то нешто се седам дана истраживало тамо на лицу места, разумете. Ја то говорим вама, значи то је транспарентно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је вршен преглед пушака, за тих седам дана да ли је ико прегледао пушке?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте да ја не знам да ли је неко прегледао пушке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Код ваших људи, јер су, схватили смо да су пушке задужене потпуно конзервиране.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, дабоме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Целу ноћ их чистили, значи метка из њих није испалено и?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Била је полиција, они су вршили увиђај, све је било транспарентно, људи су били тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли се ви сећате да је вршено и то?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: По сећању ја мислим да нико није гледао пушке. Јел неки су моји тврдили да нису ни пуцали, не неки него 99% људи је тврдило то. Јер све се видело, ту је јако пуно људи било, значи то је транспарентно било, то је био инцидент који је значи гледало не знам колико људи, колико се људи ту нашло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац да ли има питања за сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Живели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рођени '66.године?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Завршили средњу ветеринарску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати на ове констатације тужиоца које он прича, то је увод, то је увод.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не све су то питања. Па добро, немојте молим вас. Само кад и где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узели смо личне податке тужиоце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, кад и где је завршио школу, средњу ветеринарску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А школу где је завршио?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Винковци, Винковци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Винковцима?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад и где сте ову Вишу економску завршили?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па господине исто у Винковцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које године?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па вероватно сам имао толико година да сам могао да завршим, ишо сам у војску па сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је ово битно тужиоце, зашто је сад важно?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па сам ишо у школу, па сам ишо у Босну у школу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу, сачекајте. Зашто је битно то када је сведок завршио Вишу школу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па то се провери, није проблем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ништа није мислим компликовано и страшно, то је ето, као што ви кажете, увод у следећих пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само нас уведите зашто. А, то је увод био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ето ви ако имате стрпљења два минута видећете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли ја имам стрпљења, него да ли раздвајам битно од небитног.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, ако треба ја ћу и диплому да донесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви ћете сада да не одговарате, не укључујте се. Ово је био увод, значи, увод добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не само је било које године, ето то, ако је то нешто компликовано?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па господине ако сам '88-9 отишао у војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу, већ сте одговорили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није одговорио.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Онда сам до тад ишо у школу у средњу, па сам онда отишо у војску, па сам даље ишо у школу, па сам завршио два разреда, до деведесете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До деведесете?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: До 1990.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу пратите овде мене и.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па морам да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. И гледајте тужиоца доле на монитору и када вам ја кажем одговорите, ви одговорите, ви сте сведок.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, до деведесете сте кажете завршили средњу школу. Јесте ли радили у том периоду између средње и више?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да вам кажем господине, ја сам радио на, ми смо у Хрватској имали наше имање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то, то ме интересује.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Имали смо наше имање, ја сам моју струку радио на свом имању, имали смо коње, држали смо доста оваца и тако даље и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваша породица?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Породично имање, дабоме, да. Мој отац је узимао стоку за, јако пуно стоке је узимао, деда мој покојни исто је радио са стоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу, тужиоче, каква сад стока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па судија ви као да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја имам утисак да сада не знам, ово јесте, ја разумем ово као увод у причу и тако даље, о животу овога сведока, али нас живот овога сведока у овом предмету не интересује осим његових сазнања о овом догађају и онда ћемо да се бавимо тиме, значи.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па не, можда господин хоће да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви сада не одговарајте. Е, тужилац се сад наљутио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није се тужилац наљутио, него долазим на онај терен ето ако хоћете да ми објасните како се то дешава да баш вас зову или ето нам одговорите како сте ви млад човек који се бави неком другом струком ушли у ове ратове?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Е сад ћу да вам кажем, добро питање, одлично питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које ратове, али не знамо још увек господине Медићу да ли смо дозволили да одговорите на ово питање, на које ратове мислите. Тужиоче на које ратове мислите?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ваљда од '91.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па од '91., па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је у једној реченици.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је јако добро питање. Моја породица са материне стране је из Лике, од '41.године, до '45. кад је деда дошао као колониста '45.године у Шидске Бановце, дошло је двоја кола Ралића, а било је 470 душа Ралића, све су их Усташе поклале у Јасеновцу, само је двоја кола дошло сиротиње у Шидске Бановце у швапске куће. Од 400 и нешто душа клали су, мени је ујак покојни, ујак ми је причао кад је имао 12 година ко мој Дража, '41.године у јесен, он и његов брат од стрица, у личној кући горе испод Коренице су дотерали благо, и каже горе су били деда, стриц и баба и они су

затворили благо и положили у сено, јесен је била, и каже, чули су неку галаму горе пошто су то таванице дрвене и онда су поклали деду, бабу и ујака и она крв је њима оне пуловере, оне штрикане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Натопила?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Натопила и падала доле, ја сам имао 13 година, ујак је мени то причао, мати му је говорила зашто прича то мени, па каже нека зна како смо ми прошли кроз историју. Тако да сам ја знао нашу историју како смо прошли. Деда ми је био борац '41.године, у рату био је, био је ко и ја што сам био овде, тако је био и он, разумете. Е тако сам ја дошо у то и требао сам да дозволим да три пијане Усташе дођу у село и да нас терају на клање, или сам требао да дозволим, ја сам из једне богате породице која је живела на просторима Хрватске, разумете, ја сам возио добре ауте, добре моторе и тако даље. Имао сам ауте у бившој Југославији што није имао нико, и жене што није имао нико, и зато сам кренуо у то, мени је мој најбољи друг који је ишао самном у школу рекао '90.године, каже србине било би ми жао да те убију. И тако сам ја кренуо у то, организовао те људе и тако даље. А организовао сам их на начин који ћу сад овде да вам кажем, кад сам дошао у позицију ту да ме ухапсе у Хрватској '90.године, онда сам дошао у Србију ту на једном месту, нећу да вам кажем где, и питао сам шта би се десило мени као Србину из Хрватске да ја убијем Хрвата тамо, да пређем овде код вас шта би се десило мени, да ли би ме испоручили преко. Нико ми није одговорио. Ја сам био у селу где је било 100 кућа Срба, а 30 села Хрватских је било окол, а за време оног рата 85% су биле Усташе из Херцеговине, ето шта ме је натерало у рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле стицај околности, ратна збивања, сукоби на просторима бивше Југославије, и породична традиција.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче може ли неко питање које има везе са овим догађајем и које захтева концизнији одговор?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, све има везе са овим догађајем, све има везе са овим несретним ратовима и са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биографски подаци, лични ставови сведока, не. Изволите тужиоче.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ово је шта се дешавало '41.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, зато и кажем тужиоцу, сад тај увод толики.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је све транспарентно, то не знам ја, то сви знају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, имам утисак као да вам је било непријатно да кажете ко вас је то позвао, ја ако сам добро схватио значи ви идете да браните своју земљу и нема потребе да скривате кад је то.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине тужиоче да вам кажем нешто, 90% ствари у животу човек може да ландара, има 10% светиње које у гроб може да однесе. Ја сам мого овде да будем осуђен, мого сам да будем на слободи да сам хтео 10% онога што ја знам да користим, разумете, е то никад неће нико чути од мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то ми није јасно ако то.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не припадате мом клубу господине, штета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, то је сада, то је сада прилично приватно, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте разговарати тако с тужиоцем, сачекајте да вас питам, па да видимо да ли ћете одговорити на то питање.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па госпођо морам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Саша Петровић немојте да реагујете уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Упозорио вас је суд да не морате да одговорите на питање ако ће вас или вама блиске изложити срамоти.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја знам шта вас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор господине Медићу. Изволите.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо да вам кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да ми говорите док вас нисмо питали.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја знам шта господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо сви, знамо сви. Шта питамо тужиоце који од тих разлога који смо рекли да може да ускрати одговор на једно питање, којим разлогом се он сада користи, ето.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Немојте да се трудите уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то га нећемо пустити, он неће то да каже, из којих разлога, не знамо. То су његови лични ставови.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Рође ту нема никог, било је ту и неких мртвих главешина МУП-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте поменули, није он помињао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала јел Рођа, наравно да сам ја питала кад је Рођа потписао папир Властимир Ђорђевић Рођа. Па сам онда питала сведока и за Влајка Стојиљковића, Сретен Лукић, ко још? Сретен Лукић, Живко Трајковић вас поздрављао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не интересује ме то судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта питамо?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте дошли у Подујево помињали сте баражну ватру.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте били у тој кући, кажете ни десет минута, онда сте чули рафале из три оружја.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта би са овом баражном ватром?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја кажем кад смо долазили господине, ми кад смо долазили чула се спорадична пуцњава и негде се чула и баражна ватра. Зато што су то биле територије које су биле под контролом четири, пет организованих војски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја питам за Подујево за град, кад сте дошли у Подујево?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па за Подујево и говорим.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел у Подујеву било баражне ватре?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јесте, ми смо улазили од бензинске пумпе, прешли смо цесту, ишли смо ка центру, како смо се уводили у простор града, тако смо наилазили спорадично, било је и баражне ватре било је и спорадичне пуцњаве, било је и пребега цивила, било је и организованих група и тако даље.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад са овим аутобусима, јел остало јасно колико је два, три, пет, колико је дошло аутобуса у?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам рекао да сам повео пет аутобуса а да сам два аутобуса вратио назад.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи три?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кад сам извршио дренажу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја схватио онда су три дошла у?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесте, три, да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Подујево?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте их зауставили?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Лоцирали?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ако је то некакав центар, колико сам ја фотографски могао да памтим, велика је дистанца. Ја сам променио много ситуација.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Један поред другог или као, нешто сте рекли.
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па отприлике да су били визуелно у контакту.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И која је наредба била шта да раде ваши људи у том аутобусу?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Моје наређење.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: У аутобусу је било да се остане ту до даљњег док се не приме.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Аха, да се остане ту у аутобусима или испред аутобуса?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па неко мора да изађе да оде у ВЦ или да нешто узме.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али која је наредба била?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не могу да прецизирам, нисам ја стриктно наредио да остану у аутобусу, него сам рекао да остану ту на лицу места.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, јесте ли их постројили кад сте дошли у Подујево?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте онда променили Ђукића за Драгана Медића?
СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине, кад смо ми дошли ту, ми смо имали визуелни контакт, ја сам изашао из тог ципа, они су били ту пошто су

то командири водова, командири одељења и тако даље, ми смо изашли напоље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам добро, они су сви дошли до вас, командири водова?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нормално, ја сам им реко да се изорганизују ту, на начин на који треба да се даље примају наређења ће бити, кад примим наређење биће им познато, и онда сам извршио ту дренажу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте њима рекли, ту, тим командирима водова?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ето толко сам сад реко вама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да остану да сачекају док се ви вратите или да, ето, то нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине, реко сам госпођи, прецизно сам реко да сам имао контакт са људима, да сам им реко да остану ту око аутобуса у аутобусима, да се не удаљавају, и одрадио сам ту пред радње те што сам одрадио и повуко се, отишо са овим официрима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, тај моменат кад сте ви променили Медића?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кад сам дошао тамо, кад сам видео да му је позлило да му није добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, а када је то, пре или после овога што се десило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па пре овога господине, шта је то битно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи изашли сте из ципа, они изашли из аутобуса, и тад му је позлило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: И овај се није појављивао, он је седео тамо негде унутра, ја сам реко ти преузми његову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, Драган?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам, сад ви.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: А шта је битно то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да му је позлило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Како кад су ме информисали они кад излазе из аутобуса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам, ако ви не кажете како ми да знамо.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Е, само тако, ништа друго. Не знам што је битно то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вас је информисао да је њему позлило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па неко од војника ко је седео с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате зашто господине Медићу, зато што Ђукић Жељко прича неку другу причу, и то је оно што ми утврђујемо, он каже све се то десило ту где су људи постројени, ту пада ваш брат, он му указује помоћ јер је њему ту лоше и после тога ви зовете кад се вратите у Пролом бању њега у собу и кажете да се овде не нарушава јединица, како већ, и онда мењате.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо, то је све друго нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Ђукић Жељко.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја не знам шта је ко рекао, ја вам говорим по сећању моме, ја не говорим вам, јер ја колико имам осећаја према свим тим људима толико имам осећање више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За свог брата.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ди је ваш брат господине, морам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте да питате.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па морам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада то. Тужиоче сада наставите са питањима.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па брат је брат, значи сви су ми браћа, али он ми је брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите са питањима тужиоче.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ето то је, а ја не знам зашто је битно то, да ли је било пре или после, то је било кад смо изашли иза утобуса, ја сам га ставио у Подујево за командира вода, и кад смо изашли овде из аутобуса, у ствари у Пролом бањи, кад смо изашли из аутобуса, он излази напоље, каже да му није добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад бих ја наставио на ово што вас је питао судија Крстајић. А зашто сте ви викали на ваше како ви кажете да се позиционирају после та три рафала? Мислим нема потребе да се виче, него само дате наређење, они стану, зашто ви вичете да се они позиционирају?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ако кажем да се позиционирају, онда да свако дође на почетни положај на ком сам их оставио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли они то урадили?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јесу, али и остао ми један вод.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па како то сада ви наредили, отишли а један се изгубио, а имате три, па мислим који сте ви то нешто командант кад вам од три испадне један?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Слушајте господине, зато што смо дошли на ратну зону, на туђу територију, нисмо примили наређење, покрети се дешавају, ситуација се на терену мења, то је јутро, почињу дејства, људи су ушли у празан простор, ово је било затворено, ја нисам имао контакта са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све ја то разумем, али ништа од тога се није десило, то што ви нама сада причате, ништа се то није десило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: А шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте само дошли, задржали се ту како кажете десет минута, убијено је толико људи, а ништа се то није десило, да сте ушли у неки простор, да сте се ово, да сте се оно, ништа се није десило.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине па о том ја и причам да није се ништа десило. Ја и причам управо о томе да ја нисам, ја сам, нисам имао временски интервал да дођем у позицију, шта ја могу саде да дођем овде и да, како може сад неко са улице да дође овде и да се укључи у нашу дискусију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је моје питање било, ако не знате шта се догодило, зашто вичете на своје припаднике?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нисам ја викао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тако сте рекли.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја нисам викао, ја сам само њима одредио гласно да се позиционирају на почетни положај на којима сам их и оставио, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажу сведоци да сте их и псовали, оно што вам је и суд рекао. Значи они подржавају ово што сте. Већина сведока.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Чекај да чујем ко је рекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино да нађем сад оно што сам вас питала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не могу да се сетим ко није рекао, али сви који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између осталих рекао је и П1, то сам вам читала.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Добро, П1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он каже ноншалантно мењате косу, скупљате косу, ноншалантним ходом везује, намешта поново, баш тако одвезује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја мислим да су и окривљени то рекли судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново везује косу, «увек направите неко.....кад вас оставим», и тако даље. Други сведоци су рекли: не могу да вас оставим пет минута, не могу да вас оставим, ви нешто направите.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ма да, како не, супер. А то је реко кад је био ухапшен у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У децембру рекла сам вам 2008.године овде у суду, то смо већ предочили тужиоче.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То му се вратило памћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да разговарате тако, да чујемо шта је тужилац питао, ово смо већ предочавали, да не читам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Када су дошли у Пролом бању Павковић и овај начелник безбедности?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Сад ћу да се сетим како се зове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне или државне тужиоче, мислим кад кажете наши на које мислите на војну или државну безбедност?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ово што је човек рекао.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Војска, војска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је била тема разговора?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па не знам, евоцирали смо нешто из прошлости, '90.година, причали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесу ли они дошли да евоцирате или да виде шта се десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок да је био, да су били да га поздраве, да га виде и да истражују овај догађај, значи рекао је.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: И да истражује, и он је дошао са.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или ја, ја мислим да се ми добро разумемо, а суд нас не разуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али суд одређује шта смете да га питате а шта не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, а шта не смем да питам, ево ви ми реците шта не смем да питам па ја нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не смете оно што је већ било тужиоче, оно што смо већ рекли, он је рекао.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дошли су извесни војни безбедносни органи који су вршили истрагу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ово је било питање, управо зато кад сте причали, кад сте одговарали на питање суда, онда сте рекли ту и тамо нешто смо, а сад вас ја питам шта је била тема, о чему сте ви причали?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине, тема је била шта се десило на терену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то вас ја питам сада.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јер ту је било, ту је било и људи који су били из његове јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта каже Павковић и тај начелник, шта кажу, шта се десило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па да имамо појединаца у свим редовима које не можемо да исконтролишемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам, није то ништа компликовано. Е, па јел било појединаца у вашим редовима, тада, да су вам рекли?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па видите да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, тада?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Тад није, па вршили смо седам дана истрагу господине, ја сам седам дана био у Пролом бањи и све је било транспарентно, долазили су и службе и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, знамо ми како то иде, али ја бих овако више имао поверење у себе, па бих ја питао неке своје, јесте ли ви питали своје командире одељења, водова, брата, шта се то десило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Како нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта кажу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па исто што ја вама причам, то сад јесте, то говорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта каже Ђукић кад га питате шта се десило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ђукић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да почнемо од њега, ето, све једно.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па не знам шта, ја мислим да није рекао тад ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел помињао он нешто да се он бунио у аутобусу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ђукић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не знам, не сећам се тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нешто Олујић причао шта се десило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јесте, Олујић ја мислим да је Олујић причао за неког, да су некога Шиптара малтретирали, или да је он спасио некога или нешто тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога, од неких других или од својих «Шкорпиона»?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Можда је чак од неког мог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не знате од кога?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Можда од Цвјетана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел се сећате више нешто о томе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се сећате више о том?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте ми да не знам, ето то по, господине па замислите моји проблеми колики су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу да претпоставим.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ето онда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било некога ко је рекао да је то видео са терасе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се десило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јел пио кафу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не знам, јесте ли ви питали њега да ли пије кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кажите да или не, и то.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: А то су инсинуације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, па кажу овде разни сведоци да су били на тераси и да су одозго гледали, мислим, ја вас питам то кад сте разговарали са својим војницима, са својим припадницима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, бранилац Перковић има нешто.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, мислим да, немам ја ништа против, нити интервенишем на тај начин, али стварно ова питања, он је рекао да је дошла комисија, да су седам дана, и то постоје подаци, и војна и истражна комисија, онда ћемо зват војног истражног судију који је био задужен или требао то да обавља ту истрагу па ћете њега питати, он каже дошли су људи, преузели, то је познато, то је и у Хагу утврђено ко је био, и да су водили и да су процесуирали. И сада ми од њега шта је неко њему или како, па да ли му је неко причао о овоме или ономе. Човек је реко, нисам се хтео петљат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирана је ваша примедба браниоче. Дакле, оно тужиоче што сам вам и ја скренула пажњу, да не питамо једно исто сто пута.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Само ви питајте тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не обраћајте се тужиочу господине Медићу.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Познајемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ако се ви добро разумете са сведоком онда је то, чији проблем.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јесте, па то ме је управо интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам, до којих сте ви сазнања дошли, шта ви мислите шта се догодило?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ето до ког сам сазнања дошао да су ухапшени Цвјетан и ухапшен заштићени сведок, ето до ког сам сазнања дошо. Дошли смо до тог сазнања и да су ови људи који су били ближи или даљи били сведоци у том поступку и да је то било 2000.године, у програму и да је то све било транспарентно и да је госпођа присуствовала и да је то имало све своје неке конотације. Значи ништа ту није било, шта је ту било, ништа, ја сам се ставио на располагање ако сам ја био крив у свему томе никакав проблем није, ја сам реко дигите оптужницу против мене, какав је проблем то. Значи ја нисам бежао од ничега, најмање од одговорности. На крају крајева откуд би био позван други пут, значи био би рашалован, стављен би био на мене печат и више никад не би био укључен у било какву акцију по питању и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево доказ да се не разумете, добро ви кажете једно у оптужници а он друго. Кажите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте мислили кад сте рекли да Стопарић не би могао да вам приђе а камоли нешто са вама да прича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а камоли да дође код њега у кућу, то је говорио, о кући, о посети кући, у том контексту.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине, ипак сам ја био нека институција, Стопарића сам ја познавао из неке друге приче, и других прилика, ја сам поштивао тог дечка до једне одређене границе, преко те границе ја нисам прелазео, нити сам дозвољавао да пређу мене, разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чули сте шта је он овде рекао?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја не знам шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће се главе нанашати.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јел му фали нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не фали му очигледно, али мало је под заштитом.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да ли му прети неко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не знам, каже да му прете.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па он каже, зато има заштиту?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Озбиљно, а чега се боји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако одговарати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није смео да каже јавно јер је, плашио се.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја сам у затвору господине 20 година сам добио, какве везе има то, чувају ме стражари 22 сата сам затворен, сат времена сам на шетњи. И тако даље, и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да схватите ово као да тужилац вас оптужује, он то онако вас пита.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па нека ме оптужује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не оптужујем. Не, ја само кажем.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нема везе бре, па миша једном уватиш на лепак не можеш други пут, а овде они на Стопарића ватају по држави, нема везе, па то говори, само нек уђе у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све се снима господине Медићу.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је битно за историју а није битно за ово или оно. Моју мислим, приватно, пошто сам ја приватна војска, ја сам био приватна војска стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Историјска личност. Ајмо тужиоче, време нам истиче док Медић Драган прима терапију.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Имамо све време света пред собом. Види Крстајића што шамара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте на ратиштима од '91.-'92.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Од '90.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од '90.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нешто сте ме поменули господине Медићу, нисам чуо.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нисте укључени уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим? Јесам, слушавам ја пажљиво, поменули сте ме нешто.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па пратите, овде се ја оптужујем накнадно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам опоменула тужиоца.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Крстајићу да ли вама неко прети у Новом Саду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Медићу, ја ћу морати сада да вас искључим, пустите члана већа, концентришите се на ово што вас пита тужилац и само на оно господине Медићу, само на оно што вам кажем да одговарате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од '90., сте на ратиштима?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се некад десило да вас после 10 минута по приспећу на неки терен врате?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је био разлог више да се ви питате шта се то десило, зашто вашу јединицу баш од свих тих људи после 10 минута враћају?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Хоћете да вам кажем зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта је питање?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Знам ја шта је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су констатације, то није питање.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Хоћу да вам кажем, рећи ћу вам ја шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу. Кажите шта је питање тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли ви мене разумели шта је питање?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја нисам разумела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте разумели, питање је судија било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми, питање је било да ли су их још некад вратили, он је човек рекао није и?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И питање сад следеће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је право питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако никад нису раније, шта је мислио, зашто су сада, то је једноставно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је значи питање, изволите.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Господине, требао је неко прљаве гаће да опере на Боци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то, чије, то вас ја питам сво време, нећете да кажете.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ето, шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим ако је тајна немојте да кажете, тајна је тајна.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ма нећу да говорим, шта ћу да говорим, шта сад да говорим јер нема потребе. Питајте даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немам шта, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је неко друго, знате ту смо причу чули, да је неко вашој јединици наместио. Јел то ви нама сад кажете?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо, како можете ви, ево сад само један баналан пример, како може неко сад с врата да дође и да преузме вас све ту и да сад почне мене да испитива, нема појма о ничему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте баналан пример, него одговорите ми ово што вас питам. Ми смо чули ту варијанту да је неко вама наместио.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па није то варијанта госпођо, па мени су тамо навукли лешева, лешеве на ту гомилу тамо несретних тих људи који су страдали, ту је навучено људи који су били 10, 12 дана поубијани, и то је требало да се припише том догађају што се десио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви сматрате да овом приликом није убијено толико људи колико је нађено?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да су ту донети и донета тела неких који су раније убијени?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па то, то постоје папири за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми сада, ви кажете да су то.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То се зове асанација терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су то неки други људи урадили а не припадници ваше јединице, а да се ваша јединица уплиће тек онако, зашто онда баш ваша јединица?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па није тек онако могуће да се неко и од мојих укључио у то, и ти што су могући то је било и истрага и спроведена и они су били под сумњом, и вероватно да је тај заштићени сведок урадио то, ја сам имао информацију и значи нисам ништа, зашто је бежао и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још осим њих?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па човек је осуђен 20 година за то дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, а ко још, који то припадници којих других јединица, ми имамо овде такође сазнања да је ту био неки из ПЈП, онда неки из САЈ-а?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па били су из ПЈП-а, били су људи који су живели на том простору, који су познавали те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули неко име?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Из територијалне одбране. Па јесу, то су нека њихова имена тамо, ја њих ни не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример. Како не разумете њихова имена, исто српска?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте да ја не разумем кад причају, треба им преводиоц. Па не знам ја, како ја могу разумети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неко име, неко презиме?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Заборавио сам. Знао сам некаква имена одређена који су људи фигурирали тад у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ПЈП, САЈ, локалне?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Из ПЈП и неки су били, знам да су неке девојчице долазиле на суђење кад смо ја и госпођа и тако даље, кад је било суђење оно 2000.године, да су неке девојчице долазиле код мене да кажу да, јел су виделе како иде све то, да нема ту никаквих тајни, да су били некакви са шлемовима, брадом и не знам нека двојица, ја не могу сад да се, заборавио сам, али да су они идентификовали њих, између осталих, били су и моји, неки су и моји били, вероватно су да су били та двојица који су, који је добио казну, односно овај што је заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужиоче.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јел овај који је добио казну он је ваљда и видео заштићеног сведока да је убио жену и дете и то се и провлачило кроз то, зато је он и побегао у Канаду и тако даље и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули смо овде то, кажете ми погрешан термин користимо први, други терен, овде се тако, ви кажете то су ратна дејства, значи ето неко прво ратно дејство, па после ваљда то друго ратно дејство, да ли је било и неког трећег, чули смо и то, да је било позива за трећи терен и или за треће ратно дејство које има везе с неким камионима. Јел хоћете нешто да нам кажете о томе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Каквим камионима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам вас, не знам то смо чули.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, па реците, господине тужиоче само причајте шта сте чули, ја ћу да вам одговорим, ако знам ја ћу да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, јел има, јел то постоји или не постоји, само то?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја колико знам ја не знам за никакве камионе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јел ви алудирате на хладњачу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам, него било је само, ја да знам ја бих вас то питао отворено, али је било, један се сведок појавио који је рекао да је позван на трећи терен.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја колико знам ми смо после Кумановског споразума повучени, ратна дејства су завршена, ја се вратио на фарму, презо коње, јаши, водио хармонише, био девојке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустите коње и хармоникаше. Наставите ви тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па не, ја говорим да приближим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања, хвала. Госпођа Наташа Кандић, пуномоћник оштећених. Преко монитора, какав је ово сусрет.

НАТАША КАНДИЋ: Да разјаснимо само, кад је вашем брату позлило, још једном?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо Кандић, погледајте какав је.

НАТАША КАНДИЋ: Нећу.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кад смо дошли у Подујево, није изашо из аутобуса, и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, значи, кад сте стигли пре свега.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Пре свега.

НАТАША КАНДИЋ: Сад молим суд да, може и искази Горана Стопарића или било неког другог сведока који кажу да је његовом брату позлило после свега што се догодило? И оптужени исто то кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да читали смо, рекла сам вам шта каже Ђукић Жељко, отприлике то је то исто, не знам шта бих. Значи то вам је све, то је то.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо, ја сам то реко пре 8 година.

НАТАША КАНДИЋ: Па да га питамо шта је, да се можда сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево човек каже шта је тачно.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Узмите папирологију од суђења, првог суђења, и све оно што сам ја говорио на првом суђењу значи то је ово суђење.

НАТАША КАНДИЋ: Не, и на првом суђењу је било утврђено да је њему позлило после догађаја?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо њему кад позли, њему позли два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас подсетим овако, да је овај сведок рекао данас да је пре доласка, односно приликом доласка у Подујево, пре него што је отишао на састанак, поставио Ђукић Жељка на место свога брата.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја не знам зашто је то проблем, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте господине Медићу, на место командира, на место свог брата зато што је његовом брату било лоше, он је то видео. Међутим, такође је рекао да када је дошао, после када је дошао из те команде био је са његовим братом, био је Пера са њим или неко од САЈ-а и давао му је да једе.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не неко, него Рамбо је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно да је рекао Рамбо.

НАТАША КАНДИЋ: Ми говоримо о томе да је њему позлило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је рекао да је и после тога и пре тога.

НАТАША КАНДИЋ: Да су и оптужени и сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта расправљамо, ја сам то њему предочила, он је рекао човек овако, ја вас сада поново упућујем да је данас рекао да га је то јутро променио, ставио на место Медић Драгана и да је после тога чак и његовом брату било лоше и да му је неко давао да једе, не знам шта сада још даму предочимо.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само упућујем да је и на претходном суђењу, на оном првом суђењу а и оптужени и сведоци који су овде давали исказе они говоре о томе да је Драгану Гуљићу позлило после догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгану Медићу Гуљи.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте. А друго је, ја предлажем да се изврши суочење између оптуженог Ђукића и сведока управо у вези са, управо да разјаснимо кад је Ђукић именован, кад је он постао.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па какве то госпођо везе има.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ајде да видимо какве, има некакве Боцо везе. Е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је предлог, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ако суд дозволи, ја бих питала од '90.године сте на ратишту па, почео је рат '91., ваљда.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кад је почела Балова револуција, у осмом месецу '90.

НАТАША КАНДИЋ: '90., од тада.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па тад је Боца возио оружје за Книнску крајину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић дозвољавам, обзиром да сте се обоје тако обрадовали кад сте се погледали.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па она не може без мене.

НАТАША КАНДИЋ: Да ми се познајемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, једноставно, видим како разговарате.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја сам јој каријеру и направио.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам јој направио каријеру.

НАТАША КАНДИЋ: Коју?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете од онога САО кад је почела она. Јел САО кад је почео, од САО ратови?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесте, ја и покојни Жељко.

НАТАША КАНДИЋ: А реците нам сада који су ваши узори о томе, кад ви кажете одбрана државе, отићићете у гроб, нећете нешто рећи, који су узори?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да вам кажем шира и ужа фамилија моја је мишљења као и ја, сви они покојни, лака им црна земља, што су ишли иза мене то су моји узори.

НАТАША КАНДИЋ: А јел има неко међу живима?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ево овај народ овде. Ја док сам носио кржаве гаће, госпођа је ишла на факултет, завршила је школу, добила породицу, нису ровови били на Калемегдану него у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине немојте да спомињете председника већа.

НАТАША КАНДИЋ: Не, нисам мислила на то, ви знате да сам питала ко су.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па знам ја нашта сте ви мислили. Ви сте мислили на Јовицу Станишића, на Радошевића, на моје узоре велике.

НАТАША КАНДИЋ: Тако је, на Легију.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: На Легију, на.

НАТАША КАНДИЋ: На Легију, ви пуцате, тачно.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па Легија је мој друг, ја се не одричем Легије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медићу, ја не знам како смо од Подујева дошли сада овде до Легије.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да га питам, нека каже.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја знам шта госпођу интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пустите да вам суд каже шта да одговарате.

НАТАША КАНДИЋ: Ево сад ако дозволи суд ово питање. Ви кажете да нисте примили задужење кад сте стигли у Подујево, припадници ваше јединице нам кажу да они добијају наредбу да иду да се сместе у куће, да тог дана неће бити акције, а да ће следећег дана бити акција ослобађања града или дела града, или стављање под контролу. Па нам реците шта је од тога тачно, да ли је било неке наредбе која стиже до ваших припадника?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Пустите да ја кажем, пустите да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад да причате са браниоцем вашег брата. Изволите господине Перковићу, интервенишете у ком смислу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, овде је десет констатација прво нетачне, ајде да су тачне али криве интерпретације.

НАТАША КАНДИЋ: Тачне, прецизне.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи из тих и таквих нетачних премиса треба да следи некакав његов одговор, да му се тиме предочава. Неки су рекли па ће се ићи то, па сви су рекли, неко је рекао различито и тако даље, каже нисмо добили задатак, шта се причало по војсци то је чак и небитно, никакву наредбу нису добили, он каже, и сад га се пита а шта сад, неки су рекли да ће се ићи па да ће се, не знам у Подујеву то и то, то су сталне импликације, малтене да они требају да, да им је задатак био САЈ-у и њима да убијају цивиле по Подујеву, да је то требао бити ратни задатак, а то је и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перковићу, ваше примедбе су евидентиране. Заиста су неки овде сведоци, па и неки оптужени рекли да им је речено да ће да се сместе, да ће да се мало одморе, да ће сутрадан да иду, неки кажу идемо да радимо села, мислим да то каже на пример Дабић или Брајић, идемо да радимо сутра села, неки кажу пола града је слободно пола није, ето тако, неки кажу, углавном кажу да дође Вук да их води, Вук сам каже ја сам их водио до слободних кућа, ето то је то. Шта је то, како је то могуће?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви кажете нисте примили задатак, то је суштина питања?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо, Вук Вулевић је био умрежен од Тутинца, и он је могао да одређене референце онима мојима, значи ја нисам директно добио наређење, ја као ја, значи нисам добио наређење зато што сам дошао на његову територију, Вук је могао нешто да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви кажете госпођи Кандић на њено питање да је могуће да сте ви отишли у команду, да сте тамо чекали наређења и да не знате шта су рекли вашим војницима?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да је могуће, то је тако. Па не могу ја да знам шта је Вук рекао тамо неком моме човеку који је био са њим на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било то госпођо Кандић или ја нисам добро разумела?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја нисам примио наредбу, ја кад примим наредбу ја знам, или убијај или не убијај или дођи ту играј коло, или организуј свадбу или не знам већ шта, разумете, ватај лептирове, небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Овде нам је сведок Стопарић и још неки сведоци су рекли да ти неки цивили које ви живе нисте видели да су они упућени да иду према полицијској станици, можете ли, имате ли неко објашњење зашто се цивили упућују према полицијској станици а не кућама њиховим?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо Кандић само да, ако сам ја реко вама да се седам дана.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, доћи ћемо, немојте то, него ово смо још у Подујеву, не нисмо у Пролом бањи.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па то је реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите да одговори сведок.

НАТАША КАНДИЋ: Он прича о Пролом бањи.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Чекајте, то је у кампањи реко ваш човек коме сте ви дали одређене сигнален, и значи преко кога сте ви дошли до одређених ствари, то је реко ваш човек, кампањац ваш, значи то нисте.

НАТАША КАНДИЋ: Не знам о коме човеку причате, уопште.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Причам о Стопарићу.

НАТАША КАНДИЋ: Немојте молим вас, пустите Стопарића.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Стално га спомињете.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, ја говорим о њему као сведоку.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да је рекао да су одређени цивили ишли у правцу не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажу сви, то кажу и оптужени Ђукић, то каже и сведок Томић Милован.

НАТАША КАНДИЋ: Не само он, и други говоре да су они упућени према полицијској станици.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја нисам био на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сад да питамо?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, па ја само питам, он је командант једне јединице, зашто се цивили упућују према полицијској станици а не каже им се да иду, да се склоне, да иду у своје куће, само за то објашњење.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Одлично питање. Значи то ко је био на терену тај је могао да води те цивиле, а никако људи који су дошли, како може онај човек који је дошао 600 километара из унутрашњости и сад је пао ту с неба и он да иде и да организује и да води цивиле.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, ја само питам, ви сте нам помињали како сте ви дали упуство о томе како да се понашају са цивилима, како кад се иде у ратно подручје, па питам.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: А колико су они временски могли да организују да воде цивиле.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте ви њима рекли ако виде цивиле, шта да раде, да их упућују?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је друго питање.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, па зато вас ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта питате госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто ваши војници.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па то није воде цивиле или је шта би се десило кад би се десило.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја вас питам, зашто ваши упућују цивиле према полицијској станици а не према кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нека нормална процедура или није?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, не, моменат. Ви питате мене да моји упућују или да ли упућују?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не овде смо чули да их упућују према полицијској станици.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па нису моји могли да упућују, нису ни знали ко су ти људи, нису могли ни да организују, нису могли ни да покупе из те куће моји, како су могли моји то да ураде.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ваши су видели цивиле.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па видели ту, 500 људи је видело те цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то, сад не знам шта да питамо. Значи пита вас госпођа Кандић што те људе не вратите у своју кућу да они наставе са својим животом нормалним.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па нису моји људи били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу да су они.

НАТАША КАНДИЋ: То има везе са поступањем према цивилима. Ја га питам зашто их упућују тамо, јел постоји неки разлог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем госпођа Кандић шта вас пита.

НАТАША КАНДИЋ: Да их полиција заштити или нешто друго, постоји одговор, зато што је реч о цивилима, поступање према цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми разумемо питање, али то не значи да сведок мора на то да одговори.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ту је била градска полиција, људи који су били Срби из Подујева, који су радили тај посао, они су то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Ја се извињавам поштовани суде, сматрам ово за тортуру мене лично као браниоца мога окривљеног. Знате због чега, што се постављају питања која немају везе са оптужницом, друго говори се неки су рекли, сви су рекли, ако треба нешто да се предочи сведоку онда се узме на страни тој и тој каже Петар Петровић да је било то и то, шта има да каже. Он човек нама лепо каже нисам знао шта је ко рекао, нити може знати, и шта сад да га питамо како је. Ја се захваљујем суду, ако овако настави, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, да наставимо са овим да би могли и оптужени да дођу на ред.

НАТАША КАНДИЋ: Извините али на ово адвоката, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

НАТАША КАНДИЋ: Када неко употреби, а поготову неко ко је правник, када употреби термин тортура он мора да зна шта мора тај термин да задовољава да би могао да употреби тако нешто, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, немојте сада да полемишете са браниоцем. Госпођо Кандић, заиста се.

НАТАША КАНДИЋ: Не овако да прича лаички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било једно фигуративно изражавање бранилац Драгић сигурно није мислио тако нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Па није правнику дозвољено, мени јесте, али њему није дозвољено лаички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да наставимо са овим до терапије ове у 18.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте скупљали, када је покрет јединице, да ли сте правили списак, да ли сте имали евиденцију да ли су сви они које сте повели кренули за Пролом бању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где списак да ли су правили?

НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас крећу из Подујева за Пролом бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту проверавали у Подујеву списак?

НАТАША КАНДИЋ: Па питам њега као команданта да ли има евиденцију да ли су сви они које је повео са собом, да ли их враћа он?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Рекао сам то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, извињавам се, то је објаснио човек, ако иза тог питања следи нешто друго нека се онда присетимо па да чујемо, али је рекао, објаснио је ови су остали, било је, журили су и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао да се сети онога Брајића.

НАТАША КАНДИЋ: Журили су?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па нормално, због авијације, због бомбардовања, да нису ту.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, каква авијација, јесмо овде чули да су остали они који су пљачкали, да су аутобуси били пуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је сведок да су остали.

НАТАША КАНДИЋ: А не да правимо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок да су остали, да је остао један вод. Он је то рекао. Господин Петровић интервенише без микрофона и етикетира возача аутобуса. Изволите госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, не вреди овде, неки браниоци уопште и не читају ни први спис, ни ово него овако на памет као Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати на пуномоћника молим вас браниоци.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија извињавам се. Стопарић је рекао у свом исказу да је он видео возача како уноси пакет у бункер аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам на подсећању. Наставите са питањима госпођо Кандић, омогућићемо и оптуженима да дођу на ред.

НАТАША КАНДИЋ: Ево пита шта је то битно без микрофона. Битно је, да видимо каква је то јединица, којом јединицом он то командује а прича о некој заштити земље овде, каква је то јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде само да се бавимо овим догађајем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас сада да се упуштате. Директно сте прозвани када се спомиње јединица браниоче?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немојте да ми се директно обраћа пуномоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме се обраћа директно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ево уважавам њен посао.

НАТАША КАНДИЋ: Нећу више.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже да, стварно су ова питања апсолутно безвезна, овде сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сад прозвани, мислите ви лично или ви као јединица?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И да сведок нема вољу да лично одговара, верујте ја бих већ десет пута интервенисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите, сведок жели да одговара госпођи Кандић колико сам ја схватила.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каква је јединица, шта је то.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Одговорићу ја.

НАТАША КАНДИЋ: Ја нећу више, браниоцу Перковићу, да постављам питања док год се не уверим да он чита транскрипте, пошто до сада мислим да он уопште не прати процес и не чита, нећу да му се уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да наставимо са овим сведоком, да бисмо омогућили оптуженима.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, молим, мислим молим, мени не дозвољавају, ја ћу покушати да наставим. Ево идемо сад у Пролом бањи. Дошли сте тамо и кажете недељу дана траје та истрага од стране не знам војних, разних служби, полицијских, траје истрага, судија овде а и тужилац и ја и други, питали смо и сведоке и оптужене да ли је било неке истраге, да ли је било неких питања у вези са тим шта се догодило и кажу није било ничега. Један једини сведок говори о томе али ћу то друго питање. А сад да видимо суд да разјасни то, јел било истраге, да га питамо још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било истраге и да ли су они, ако је било да ли су знали они то?

НАТАША КАНДИЋ: Те званичне истраге, да ли је било тих служби које спроводе истрагу у Пролом бањи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су знали, ако сте ви знали да је та истрага била, пошто вероватно нећете рећи другачије, да ли су то знали и остали припадници?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо, па како тако поједностављујте ствари. Па не можеш изаћ тамо и рећи ја водим истрагу, ко је крив, а сумња се у моје људе, значи истрага је била дренажна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком ужем кругу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па на све се сумњало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па како би се из шешира извукла два имена да није било истраге.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било могуће да ту неке службе, припадници неких служби бораве, спроводе истрагу а да то припадници ваше јединице не виде?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Има друго питање.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, дајте да разјаснимо, нико нам овде није помињао да је било неке комисије истражне, неких појединаца.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је био камп, где је био резервни положај војске и ту су боравили одређени кругови људи, нормално, нису сви могли да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И бавили се овим питањем.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нису сви морали да знају ко је боравио ту и тако даље, ја сам био упознат са ситуацијом, ја сам био онај који је знао одређене ствари које се раде, пошто нисам могао ја једини сам био изван дешавања, нисам имао папир никакав да сам примио било шта, значи да сам ја имао било какав папир да се то десило пола сата или сат времена касније, ја бих и за ово дело био крив. Разумете шта причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Уобичајено је да када нека служба спроводи истрагу да са неким разговара, и то не са једним лицем него са више. Па пошто су сви значи како каже били под сумњом с ким разговара та комисија, ти који спроводе истрагу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председнице већа, ово је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, што је сад то, ја исто не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја опет морам да ставим примедбу. Ово нема везе, ево сад, управо колико читамо транскрипте Стопарић, значи сведок који се појавио пре суђења је вам рекао да је био присутан на састанку када сведок П1 и ово друго лице је изјавило да је водило истрагу, и чак да П1 окривљује Медић Слобода да је, поднео је пријаву против њих.

НАТАША КАНДИЋ: То је молим вас приватна истрага, ја говорим о званичној истрази.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта ви сад хоћете, десет пута је објаснио ко води истрагу, да он не зна и да се сазнало и да се та истрага водила тако како је, и резултирала хапшењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање је јел разговарао неко са припадницима ваше јединице?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јесте, како није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој истрази. Јел разговарао са вама?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Са одређеним људима.

НАТАША КАНДИЋ: Само да вам кажем, ја не знам да ли суд примећује шта овде ради бранилац Перковић, он тачно упада, први пут да нешто капира па онда упада, прекида.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ау Перковићу, срам те било, немој да изазиваш Кандићку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу сада да направим. Шта сад, шта сте сад рекли?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Немој да Кандићку дирате.

НАТАША КАНДИЋ: Молим, шта сте рекли?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кажем, немој да те дира нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не обраћајте се пуномоћнику и посебно не са ти и посебно у сред испитивања овога што ја вама кажем.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је моја тетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко разговарао са тим људима, ви кажете да јесте разговарао с вама.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја кажем јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете јесте, госпођа Кандић пита да ли ви знате с којим људима из ваше јединице су они разговарали?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па знам како не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Знам, да.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево, јел може да нам наведе.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па што да наведем, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли разговарали са свима или како се искристалисало?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јел та истрага резултирала хапшењем два човека и што да вам наведем, шта сад, јел треба ја да спомињем имена и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Па по томе како неки сведоци причају, они кажу да су та двојица управо и лишена тада слободе, тако што сте ви да би заштитили свог брата указали на ту двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је суштина питања, знате, да сте ви некога тамо оптужили.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па госпођо, нисам ја био орган који је вршио истрагу, нити сам ја могао да утичем на било шта.

НАТАША КАНДИЋ: Али сте командант јединице.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Одлично. Али ја нисам био тај који је био на лицу места, ту је било много људи и значи ако су људи дошли у позицију да извуку из шешира два човека, онда су они имали референце одређене.

НАТАША КАНДИЋ: Шта да само извуку два човека из шешира.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па?

НАТАША КАНДИЋ: Зашто два, двојицу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па колико треба, ево ако треба ставите ме на оптуженицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли разговарали можда ти људи који су вршили истрагу, са Рајком Олујићем?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли разговарали са Жућом?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли разговарали са Цвјетаном?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли разговарали са Брком?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо, не могу да знам, разговарали су са десет, петнаест људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Томићем?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Нису.

НАТАША КАНДИЋ: Са Чубром?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Цекићем?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цекић-Бели?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, што?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Није било потребе вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам послао, Цекић каже послао вам пушку и рекао вратите ову пушку команданту?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па ја не знам ко је Цекић, подсетите ме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ниша.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Он је био добровољац '91.године код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже врати ову пушку команданту кад је видео шта се десило.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Он је био и сведок на крају. Само моменат, да одговорим на то, сад враћа ми се памћење. На сведочењу овде, кад смо ми сведочили за то, њега су врбовале одређене структуре да спомиње мене, тад у то време, и он дечко није хтео, он је дошо мени и каже. Значи он је дошо мени и каже команднате имам каже притисак одређених структура, хоће да ми моју криминогену зону затворе и да ме очисте а да спомињем вас, да вас увучем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да му очисте криминогену зону?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па он је дечко, не знам, и тако даље, има досије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он баш дечко.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па добро, човек је, 40 година има досије иза себе и тако даље. вероватно су му нудили неке референце на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел тачно да сте ви, сад сам се сетила. Јел тачно да сте ви спасили Сарапа затвора?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Којег Сарапа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже водио се поступак против њега, имао је неку прекршајну казну за јавни ред и мир, новчану, па вероватно је ту дошло до замене и да сте га ви.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па Стопарић је требао бит стрељан да није било мене, па како ме то не питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Сарапа јесте ли спасили?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Стопарића јесте ли спасили?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па тај је требао да буде стрељан, да није било мене већ би одавно био мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте спасили Стопарића?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па требао је то да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га спасили.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па то треба да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега сте га спасили, затвора или чега.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кад су заклалали човека у Гибарцу, кад смо их распустили '91.године, после Вуковара, онда су заклали човека у кафани у Гибарцу, Стопарић је био ту, и да није било мене ишо би на ломачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел носио Стопарић мараму или капу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Мараму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је носио шлем?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Шлем је носио Џони Вајс Милер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кинез?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте Кинез је носио капу са петокраком кад су је сви скинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кад је био у овим, мислим добровољцима који баш не воле петокраку.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Слушајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било онако неки модни детаљ?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кинез је, модни детаљ, да, он је носио велику неку петокраку, овако огромну велику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Модни детаљ, добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Са оним срп и чекић и оно велику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам знала да он сипматише то петакроку.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам другачије схватила, да он не симпатише петокраку срп и чекић али као модни детаљ то је разумљиво.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Као модни детаљ је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите госпођо Кандић, извините што сам вас прекинула.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Mio karo.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не обраћајте се тако.

За овим се сведок опомиње.

Казнићу вас.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па може, затвором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да се не обраћа пуномоћнику на начин који је погрдан.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ви знате да ли сте правили неку евиденцију ко је од ваших припадника кад сте стигли у Пролом бању напустио тај камп, протестно напустио или из неких других разлога?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Напустио је пре тога, ту ноћ, пре него те дренаже напустио је један део људи.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па зато што сам ја обавио један одређени разговор и тако даље, и дао одређене смернице и они су се повукли и изашли, јер сам ја реко да ћу, да ће на лицу места да сносе консеквенце ако се деси било шта што је непримерено ситуацији. Кад смо се вратили назад било је ту људи који су нешто и видели, нешто су знали и тако даље, нешто им је било и криво, видели су да нешто ту смрди, видели су да је ту игранка и једноставно су се повукли, нису хтели да учествују.

НАТАША КАНДИЋ: У чему?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: У овоме што сам сад господину одговорио. Прати шта причам.

НАТАША КАНДИЋ: Па у чему молим вас, спроводи се и званична истрага, а ви дозвољавате да неки људи оду.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Имају право.

НАТАША КАНДИЋ: Па чак овде сад кажете. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволио је.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па имају право, није то брачна заједница, они имају право, то је његова држава, може да је брани ако оће, може да иде кући, то је његово право, ја нисам никог силовао да дође да буде код мене. То је право, то је држава бре, ако хоће да ратује, ако оће да иде у Мађарску да бежи то је његово лично право.

НАТАША КАНДИЋ: Али имате претходно ситуацију да вам је јединица враћена због неког злочина?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Инцидента, не злочина, инцидента, тад је то верификовано као инцидент.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта одговарате, шта је питање а шта он одговара? Нешто њих двоје разговарају, знате, а ко је.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја питам, кажем му да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволио је да оду припадници јединице, претходно је објаснио да су сви били добровољци и онда су отишли.

НАТАША КАНДИЋ: Он је командант јединице, значи само питам да ли је он обавио разговор, направио неки записник, питао их је у вези са тим како он каже инцидентом?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па како да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па били су званични органи који су водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја примедбу стављам,ово је десети пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја исто мислим да се ту приближавамо крају.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И стварно оптерећујемо списе, стварно је глупо гледати неке ствари, Подујево, знаш шта је предмет оптужбе овде, десети пут ко је водио истрагу, ко је водио, питаје ко је био министар Унутрашњих послова тражите од владе, доведите те људе па водите паралелне истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите зашто ова држава није то урадила раније, зашто сада овде?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па радила је, како није.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, ако је бесмислено питање ко је водио истрагу, ако је то, ја не знам шта бранилац овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је рекао, шта да питамо име, шта је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Па мислим овде је такво ометање, овде је немогуће постављати питања зато што ми имамо браниоце које потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направимо паузу, немојте ометати пуномоћника, молим вас сад заиста на тај начин само губимо време и ометете у испитивању.

НАТАША КАНДИЋ: С обзиром да је потпуно ирелевантно шта ће овај сведок да каже, јер он брани свога брата, али други пут вам нећу дозволити ове ваше испаде.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ово је увреда сад за мене, па ја, овде су мени сви браћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да интервенишете господине Медићу, дозволите. Господин Перковић се опомиње, сећате се јуче како сам вас опоменула господине Перковићу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, ја бих молио да сви устанемо овде кад говоримо, ево и ја ћу устати, не знам јесмо ли сви умали, јесмо, ко смо то ми, и ко ће мени то да забрањује овде.

НАТАША КАНДИЋ: Па увек ћу интервенисати, показати да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ко то, па јел неко овде мисли да се плаши неког лобија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче Перковићу.

НАТАША КАНДИЋ: Не, него ви причате напамет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључила сам вас сада све, и вас сам искључила господине Медићу, нема потребе да вичете.

Опомиње се бранилац Перковић.

Браниоче, сада последњи секунд и следеће вам је казна, ви знате колико је то пара. Искључите микрофон, укључите Медићу микрофон, госпођо Кандић наставите, држећи се онога што је важно за овај предмет.

НАТАША КАНДИЋ: У питању је ваш брат, наравно и суд ће то рећи, имате право да не одговорите, али овде смо имали сведоке који су јасно рекли да се одмах након што су се припадници «Шкорпиона», вратили у Шид да су сви знали, сви у Шиду су знали да је ваш брат наредио и учествовао у убијању тих цивила тамо. Да ли ви?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте интервенисати господине Перковићу. Госпођа Кандић заиста, она заиста предочава оно што су рекли неки сведоци, да су испливала та нека имена да је између осталог испливало и то име. Да ли је то сведоку познато?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Испливало од Стопарића који је био угрожен сведочењем па њима пришо, то је једино он причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључени сте, госпођо Кандић искључени сте сви. Да ли сте ви то чули, то је предочавање једног исказа, јесте ли ви чули тако нешто? Укључите се господине Медићу.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Само ме упозорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули тако нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Формулишите питање, ово је било у шири дијапазон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја вас питам. Госпођо Кандић нисте укључили микрофон.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте након тога што сте се вратили сви у Шид, да ли сте чули те приче, те тврдње о томе да је ваш брат наредио да се пуца и да је сам учествовао у томе?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Јел могу ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам лепо овде реко, да постоје одређене дистанце које су вршиле организовану истрагу, да је истрага ишла у правцу, значи да нико није био заштићен, нико није био недодирљив, да се истрага дошла на траг имена тих и тих, неки људи НН за мене непознати који су по овом или оном.

НАТАША КАНДИЋ: Ја не питам за ту истрагу, ја питам за причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте да одговори госпођо Кандић, сачекајте, питали сте га. Изволите.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: И кад је истрага дошла на два имена, онда су одређени сведоци који су били укључени у тај програм кад смо ми били доле у, кад се суђење водило у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прокупљу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Прокупљу, браво, ми смо одлазили редовно, и тако даље, после смо прешли у Београд, после су одређене структуре госпође Кандићке пришле Стопарић Горану, на начин мени познат тек после, након свих тих дешавања, она је нудила одређене своте пара, пред одређеним опет људима који имају имена и презимена, који су споменути у томе свему, и онда је почела прича та како је у то био умешан мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле вама је то познато из тог дела када је Стопарић почео да сведочи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је транспарентна ствар, то је све након дешавања тога како је Стопарић променио исказ и прешао на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, мислим, нећу више, немам више.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па питајте ме госпођо ја сам расположен да вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, немојте се обраћати пуномоћнику, да ли одбрана има питања?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја бих, ајде да предочимо можда само део исказа управо тог Стопарића који тврди да је био на неком састанку са сведоком П1 и са овим другим Цвјетаном, и да је тада П1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на састанку, сусрели су се у кафићу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У кафићу томе, да је то био некакав њихов састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сусрели су се у кафићу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Формално, нису они припадници никаквих странака. И да је ту П1 рекао да је љут на Медић Слободана, да га сматра кривим што они имају тај поступак и тако даље. Како он то може да протумачи, ту тврдњу П1 и за, ајде да кажем да је јако љут на Слободана Медића, да је њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чуо је, разумео је господин Медић, изволите.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па сама позиција у којој су се они нашли, значи та ситуација, није оправдавала оно вероватно шта су они очекивали, они су мислили да ће анархијом том индивидуалном моћи да дођу до, ја не знам шта им је био циљ, ја стварно не знам шта је њима циљ био, и кад се десило то што се десило и кад сам ја добио обавештење да ће бит хапшење одређених људи, опет не именом и презименом, значи ја сам добио обавештење, да ће бити одређени део, појединци из моје јединице хапшени, ја нисам знао ко и била су ухапшена та два човека и десило се после тога да су пуштени и тако даље. И из тога свега што се тад дешавало тамо поступак је ишао у смеру да је

тај стварно био крив, тај заштићени сведок, по причама појединаца, других људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих појединаца у том поступку, молим вас је он био крив?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: По, из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може неки и овако ваши разговори?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Из онога што се дошло до, из те истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у Прокупљу?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, на лицу места, одређени неки људи, ја не знам који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада на лицу места кад се догађај десио?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме. Неки су људи идентификовали та два човека, и тако, ја нисам знао ко ће бити ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Невероватно господине Медићу, људи који су вршили увиђај тамо на лицу места, то уопште не кажу да су већ ту одмах имали сазнање која ту то лица извршила дело.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо да вам кажем, ти људи су имагинарни, нису то људи именом и презименом Вуле, овај, онај, како могу бит ти људи, ја говорим људи који су вршили истрагу после тога, који су испитивали одређене људе моје, који су испитивали неке људе из полиције тамо који су водили неке цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли Опанрица и Кликовац били код вас у јединицу у Пролом бањи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не чујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опанрица и Кликовац били код вас у Пролом бањи?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро, изволите.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не, хоћу да одговорим на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Значи на темељу тога они су дошли до ова два човека, значи идентификовали су њих двојицу. Онда је било том заштићеном сведоку после тога свега, он је дао одређену изјаву, јесте ли ви овде предочили ту изјаву његову, значи изјаву његову и.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Признање, да.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Дабоме, тада признање, не ово сад кад је имао амнезију па му се вратило памћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта причате сада, шта одговарате?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Хоћу да одговорим на то зашто је он дошао до конфликта са мном. Онда је он повезао све те ствари да би имао оправдање, да би имао референце како да се оправда, ја не знам пред ким, да би увукао мене у причу, јер он је хтео да увуче мене у причу. Ја да сам имао било какво наређење, било какав папир ја бих био ту у том проблему исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, то је већ одговорио, значи то сам и ја питала за тај сукоб.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање да ли се и у вашем предмету појављивао Стопарић као у предмету који се водио против вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор као неважан и као суду и свима у овој судници познат. То нам је и сам сведок рекао.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да не би били сугестивни.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Само један детаљ зато што је рекао. Он је пре на лице места стигао него два моја камиона 7,5 км. Ето какав је то сведок био.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, видите за њега овај сведок П-1 опет тврди да је, П-1 тврди за Стопарића да вас није волео, да је очекивао неку кућу да му купите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не господине Перковићу, него намештај за стан кад се оженио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И у погледу ове инвалиднине и рањавања, али углавном да га није волео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неке такве моралне обавезе да свом бившем борцу Стопарићу обезбедите намештај па да је он због тога био љут?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Добио је надокнаду, добио је одштету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одштету зато што је рањен?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Добио је одређена признања, добио је одређене стимулансе. Ми смо помагали сваком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви обећали да ћете да му набавите намештај кад се оженио?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он очекивао или сте ви чули да он очекује више да му се купи кућа, да му се среди итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао кућу, нити је било ко браниоче споменуо кућу тако да ово одбијамо. Идемо даље. Стопарић нити било ко није споменуо кућу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Због рањавања рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само намештај. Браниоче, прочитаћете транскрипт. Не браниоче није тачно кућа него намештај. Изволите?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Чекајте да одговорим. Шта ће му намештај ако је имао на Косову да краде, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако говорити сада без питања. Изволите браниоче?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У каквим сте ви односима били са Стопарићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор, објаснио је да није могао да му приђе, да га је поштовао до једне одређене границе итд. Нисте слушали пажљиво сведока.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам рекао да сам му спасио главу, ломачу, да су у Гибарцу заклали човека па сам га спасио итд.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је све познато. Ја сам ишао на суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, све сте то рекли. Изволите?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Стопарић је овде сведок. Да ли сте ви имали сазнања или имате сазнања да је он примао некакав новац за сведочење, за лажно сведочење?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Можете ли рећи од кога, како, под којим околностима?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па околности су једноставне. То је било врбовање класично од госпође Кандић, то је јавна тајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: И цифра се зна.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колика је цифра?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па стартна је била 5.000,00. Мени су милијарде нудили па нисам хтео да се продам а не за те паре, за то Српство што каже госпођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каквог је Стопарић имовног стања био да ли вам је познато?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Лошег.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли бранилац Радовановић има питања? Не. Бранилац Петровић? Бранилац Драгић? Прво бранилац Драгић, пардон? Не. Бранилац Петровић?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Кога господин брани, извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миодрага Шолају.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овде господине Медићу, окрените се овде, омогућићемо оптуженима да изађу и да вас виде.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Само питање овде да разјаснимо. Да ли сте ви икада Шолају звали Мали Сале?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Како?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Мали Сале?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не сећам се.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ово из разлога што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда хоће бранилац нешто да предочи, то значи интервенишите с микрофоном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево интервенишем с микрофоном. Одговорио је.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Шта је, он каже да се не сећа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећам се, то је рекао сведок.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Могу да предочим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: У свом исказу од 21. децембра прошле године, значи 2008. године заштићени сведок П-1 је био изричит у томе да сте ви као командант звали Шолају Миодрага Мали Сале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тако, погрешно предочено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рекао него је рекао другачије, да није знао тачно како се зове Зиле, Зицко, Мали Сале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево изјаснио се сведок да га није звао тако него. Јесте ли га звали Зицко?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То ми је једино у глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино у глави? Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Али то Мали Сале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имају питања? Изволите оптужени Ђукић Жељко?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добар дан. Ви кажете у вези тога командира вода сте споменули да нема у оптужници а да ја то нешто инсистирам или не знам шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу, питате сведока?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде крените.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па кажем могу да се суочим, кад сам чуо одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви желите да се суочите са господином Медићем?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја кажем кад сам постављен за командира вода, ја сам рекао кад у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците господине Медићу као увод у суочење, да ли сте били у истом аутобусу са Ђукићем кад сте се враћали?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Назад кад смо се враћали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Верујте не могу да се сетим. Сећам се једино Цвјетан Саше.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја нисам у својој изјави навео да сам био, ја се исто не сећам. Ја никад нисам навео да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били са Цвјетаном. Да ли се возио Цвјетан на отвореним вратима са онако припремљеном пушком?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Чекајте, поновите питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На отвореним вратима аутобуса да ли се возио Цвјетан Саша са припремљеном пушком да евентуално реагује ако вас неко нападне тако он каже?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Можда једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На које околности желите да се суочите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У вези тог командира вода тог, ја знам кад сам постављен. Ја знам да сам постављен за командира вода у Пролом Бањи по повратку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ето то само, немам шта друго и кажем и сад могу рећи опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим оптужени.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да сам оружје ја возио у камиону као што сам и навео. Ништа то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Ђукић Жељко предлаже да се суочи са сведоком.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да не буде да сам нешто нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукићу, диктирам записник и решење. Ви причате непрекидно. Искључите микрофон.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ суочење између оптуженог Ђукић Жељка и сведока Медић Слободана на околност када је оптужени Ђукић постављен за командира и да ли је он превозио оружје, па оптужени и сведок окренути један ка другом лицем у лице исказују:

Изволите окрените се према оптуженом Ђукићу. Кажите му Ђукићу када вас је поставио за командира?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па по повратку из Подујева кад смо се вратили у Подујево позвао ме је у хотел у собу човек и рекао. О Пролом Бањи ја говорим, кад смо се вратили из Подујева у Пролом Бању позвао ме у собу и рекао Драган ме је позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му у лице Ђукићу, гледајте њега Ђукићу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ви сте рекли да је Драгану позлило да му није било добро и да ја преузем његов вод, то је све било што се тиче те смене у воду.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте њега у лице и реците му.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја тебе не теретим апсолутно за ништа. Ја сам овде испричао све како је било и оно што сам рекао како сам те поставио, на који начин стојим иза тога и то те не теретим апсолутно за ништа.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја исто никога не теретим.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја тебе не спомињем јер ти си толико симптоматичан да би се видео тамо. Шта је спорно?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам шта је ту спорно. Мени долази до тога да ће можда постати спорно али ништа није спорно. Ја кад сам говорио о командиру

вода говорио сам на изјаву овога сведока П-1 који је тврдио да сам ја био командир вода.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Чекај, чекај.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само мало да завршим.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да ти ја кажем.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Где је он тврдио да сам ја њему био командир вода. Није тачно да сам био командир вода кад сам био командир одељења.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Слушај да ти кажем.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И да је побегао од мене због тог сукоба са Чанчаревић Миленком код Пере Чубре који је био командир одељења, то значи вратили га у воду. Ја сам само то изнео. Па сад ја не знам зашто се сад то, мени сад, опет ја не знам шта. Сад ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суочавате се.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не желим ја некога да оптеретим што је био командир вода, не знам зашто се ја сад стављам у ту, кад нисам био, сви сведоци тврде да ја нисам био командир вода и рекли су кад сам постављен.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не знам шта је спорно ту Брко.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам шта је ту спорно. Ја не знам зашто то сад тако да се ја не сећам, ти се сећаш, то ми није јасно, разумеш. Мени није то јасно. И сада долази до тога, намерно се ту нешто прави да сам ја командир вода. Јесам био, али кад сам се вратио из Подујева.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Чекај, шта сад ти негираш да није овако него овако?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја говорим онако како је било, ја више не негирам. Ја кажем ја јесам био командир вода кад сам се вратио из Подујева и кад смо дошли у Пролом Бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да вам командант, сведок Медић одговори.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па може он да одговори, може рећи ко шта хоће. Ја говорим како је истина, немам ја шта да кријем, ја никог не оптужујем с тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет ви господине Ђукићу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Може ли да се изјасни господин Медић то код питања нека изађе па нек се изјасни човек. Ја не знам шта ту сад има спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Медић се суочава са вама и жели нешто да вам каже. Ако вам је лоше. Добро, изволите. Оптужени Ђукићу.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Брко, ако сам ти рекао да је било тако онда је било тако и ту ништа није спорно брате мој мили. Да ли сам ја рекао да си ти био на гомили тамо да си нешто не дај боже урадио?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја само говорим онако како је било.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Оно што сам рекао ја стојим иза тога, то сам рекао и пре 8 година, 10 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суочите се са оптуженим на околност за оно оружје у камиону и што сведок каже да они који су возили оружје они су били спремни да погину а да се наравно нису бојали.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Оружје у камиону из Београда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па како човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему реците.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Човек који је возио тај камион то је старији човек, можда је био пензионисан па је мобилисан. Прошли смо Београд почело је бомбардовање и шта ја знам, стајао је камионом и рекао је не може он да вози ја сам ушао у тај камион и возио до Пролом Бање.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: То је човек који је у униформи пензију зарадио.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте он пензију зарадио, немам ништа против човека, али сад скрива се то. Ја сам то рекао и на својој изјави првој кад сам био сведок да је оружје дељено и шта је било и то сам рекао дан-данас. Шта се сад скрива опет, ја не знам да ли је то сад тај командир вода зашто је битан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако важно.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ви кажете исто да није битно и тај командир вода и сад мене је заинтересовало то, сад ме баш интересује зашто тај командир вода зашто је промењено тамо кад није тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја никог нисам хтео оптужити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим контатује се да је суочење.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само сам рекао што се о мени радило тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вас већ све искључила.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је суочење довршено.

Осим ако пуномоћник нема неки предлог још на неку околност? Молим вас господине Ђукићу, не можете непрекидно кад почнете да причате да то траје у континуитету 20 минута. Господине Ђукићу, ово је била опомена значи не можете одговарати апсолутно на све. Изволите госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо данас први пут чули од сведока Медића да је било званичне истраге у Пролом Бањи па само питамо оптуженог Ђукића да ли он нешто зна о томе независно од тога што је сведок рекао да мисли да та служба, ти иследници нису разговарали. Ми ћемо имати овде још инспектора Опарницу и ове друге, па ћемо питати али ево и њега да питамо?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, мени то ништа није познато нити је са мном имао ко шта да разговара, он је био командант, ако је њега ко пита шта, шта је сад то причао немам појма, око тога у истрази не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам сада господине Медићу, само претходно укључите микрофон, осим што кажете да сте га поставили за командира оптуженог Ђукића у каквим сте ви односима били, добрим? Је л' он био у неком вишем рангу него неко други у јединици, јесте ли били мало бољи

пријатељи, јесте ли се посећивали, јесте ли били присни? Разумете шта вас питам?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја сам њега знао још као младића и познавао сам га, знам га као позитивног, доброг човека. Ништа спорно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уживао ваше поверење или не?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па јесте да како да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били блиски или не?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Шта значи бити блиски, веровао сам њему и поштивао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли му поверавали неке посебне задатке који су били?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ово све што причамо то је све транспарентно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још неки предлог да се суочите нешто? Не. Оптужени имате ли још нешто да питате? Вратите се на место.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па само да одговори то још на другом том терену, ја сам био командир вода опет не чете, чета није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваша примедба.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јер на терену је командант био Медић Слободан а ја сам био командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваша примедба.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Откуд ја командир чете, није ми јасно сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу престаните да причате, само се вратите на место за оптужене. Медић Драган се јавља. Да ли ви сада желите у овој фази поступка да изнесете одбрану?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Добар дан. Само да потврдим Ђукићеве тврдње за то мењање, то је било у Пролом Бањи, можда се командант добро не сећа, давно је било али ја се сећам да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду оптужени. Да ли желите можда сад у овој фази да изнесете своју одбрану?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Чекајте сад онда да дефинишемо. Смем ли ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, смете.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Да ли је теби позлило пре догађаја или после догађаја?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па то не могу тачно да се сетим, али знам да је мењање за командира вода било у Пролом Бањи.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ето колико ја искрено причам, значи све је транспарентно. Ја не кријем нити те оптужујем. Они кажу ја браним брата. Па ја браним само истину. Не могу да кажем сад, шта треба да кажем јесте мој брат је узео, наредио итд., не могу да кажем. Значи, неко би дошао до тога да је то урађено тако. Не могу да кажем узео јест, наредио итд., како да кажем. Како да кажем да је Брка узео наредио и то направио, не могу да кажем ја то.

Да је тај наредио ја бих рекао наредио јесте, урадио је то и готово. Ја причам овде све како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто? Јесте ли хтели још нешто да кажете?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Не ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је сад на крају испало? Ко је кад био командант? Кад је постављен за командира? Ви кажете у Подујеву?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ја тврдим да му је позлило и да сам га ставио у Подујево, он мени каже да сам га ставио у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Госпођо, ето по мом сећању. Ја стојим иза тога да сам то урадио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ствар сећања.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Не могу ја сад да узем и да кажем и сад да почнем да причам како сам намештао косу, добро још нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се господине Медићу ако немате ништа више да нам кажете.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени Боројевић има питања за сведока? Не. Да ли оптужени Шолаја има питања за сведока? Изволите? Изволите оптужени.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Добар дан команданте.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Жив био.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да ли сте ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шолаја, шта ја то видим? Ви причате с пуномоћником.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, нисам ја, она, госпођа ме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита нешто?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Хтео сам да питам команданте да ли сте ви мене оставили по како је рекао, не могу да се сетим, по специјалном задатку у Подујеву?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ма какви.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: И да ли сам ја вама некад као да сам ја вама оставио неке новце на чување?

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Ма какви, шта.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ништа, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, оптужени Медић је рекао, односно за оптуженог Шолају је сведок П-1 рекао да је увече док су гледали телевизију он се вратио са групом и са водом овога Жуће која је остала у Подујеву и хвалио ту пред тог групом која је гледала телевизију да су остали, да су успут у међувремену тамо пљачкали, да је он код једне жене у негде вешу итд., нашао новац и да вам је дао тај новац неке марке, 3.000, 4.000 да сад то не тражимо али то је суштина и да он ту се хвалио да је донео тај новац и показивао и рекао је да је то дао вама.

СВЕДОК СЛОБОДАН МЕДИЋ: Па шта сам ја био благајник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је пола дао вама. Ето то вас је питао Шолаја. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Само да питам оптуженог Шолају да ли нешто зна о тој званичној истрази да ли је питан нешто, неко разговарао са њим?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, није нико разговарао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако немате ништа оптужени да питате вратите се на место. Хвала вам. Да ли је могуће да се узме терапија раније господине Медићу или не? Значи, 17:26 да направимо сада паузу па да онда после позовемо оног другог сведока. Наравно, немојте говорити молбу господине браниоче. Да ли је могуће раније да се узме терапија? Могуће. Да ли је могуће судска стража и радници установе из Сремске Митровице да обезбеде да се у паузи у неких 10, 15 минута сведок Медић Слободан и његов брат оптужени Медић Драган виде, пољубе, поразговарају и остало, али при том да Медић Драган прими своју терапију, једе и да га вратите овде?

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза ради одмора у 17:27 до 18:10 часова.

Настављено у 18:15 часова, након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Бисерчића.

Добар дан. Господине Бисерчић Србослав, је ли тако?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас овде данас као сведока у предмету кривично дело ратни злочин против цивилног становништва против неких лица. Ја ћу вам побројати та лица, видећете да ли неког познајате, што баш и не верујем: Ђукић Жељко, Медић Драган, Боројевић Драган и Шолаја Миодраг. Као сведок дужни сте да говорите истину. Лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања којима би себе или себе блиска лица изложила тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Ово кажем све овако без да сам вам узела личне податке, обзиром да неке ваше личне податке имамо али морате сад да нам кажете име вашег оца?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте и када рођени?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: 01.10.1953. године, село Шаковица, општина Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ваше пребивалиште?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Привремено боравим у општини Куршумлија, ул. Вука Караџића 88.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ваше занимање?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Занимање државни службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте упозорење. Сад молим вас да положите заклетву читањем текста који је ту испред вас.

Сведок Бисерчић Србослав, са подацима, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Је л' могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Упозорење сте разумели, заклетву сте положили. Сада нам кажите да ли сте били у Подујеву 1999. године, шта сте тада радили? Интересује ме почетак бомбардовања и тачније 28. март?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Био сам у Подујеву током целе 1999. године све до 18. јуна када сам напустио Подујево, а био сам на функцији председника Извршног одбора Скупштине општине Подујево и био сам командант штаба Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли вам је познато да ли су у Подујеву вођене неке ратне операције у то доба дакле 28. март шта се тад дешавало, која акција је била и шта је било са цивилима?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па бомбардовање је почело 24. марта. Након бомбардовања већина становништва из Подујева како Албанци тако и Срби напустили су општину Подујево. Кад то кажем мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општину или?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Кад то кажем мислим на центар града. Један део становништва остао је по кућама, а други део напустио је центар града и сместио се у селима Шајковац, Цветље, Ладовац, значи јужни део од општине Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у самом граду колико је остало, ко је остао?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У самом граду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па да вам кажем искрено у самом граду оно што од Албанаца колико је мени познато веома, веома мали број је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од Срба?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Од Срба само оно што је могло, што је радило у органима Скупштине општине а остали део је био мобилисан, а жене и деца су исељени из општине Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми колико је уопште становника имао град отприлике?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Општина је негде имала око 110.000 - 120.000 становника, општина као општина а град негде око 35.000 - 40.000, град са две месне заједнице и два села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком проценту Срба, колико Албанаца?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Један посто Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми ти који су одлазили јесу ли они на неки начин били евидентирани од стране државних органа?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли пописани они који су остали?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по вашој процени остало?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Искрено да вам кажем један део у самом центру града знам да је остала породица Реџепа из Градаша тај део и овај случај који се односи овде а то смо сазнали касније да су они били ту након овог догађаја који се догодио, нисмо имали сазнања да су остали они у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су они одлазили из града?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Како, није ми јасно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега су се људи иселили из града?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па било је бомбардовање, људи су напустили, страх, стрепња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су места била безбеднија за бомбардовање самог града?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па постојала је опасност због тога што је град што су биле лоциране, што је била ту станица полиције, били су државни органи да ће ту бити бомбардовање а по селима било је мање бомбардовања осим оних делова где је била лоцирана војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то неко обавестио грађане да требају да напусте град или препоручио?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Колико је мени познато не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли евакуација српског становништва жене и деце била организована?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не. Самоиницијативно свака породица за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а на који начин сте организовали снабдевање оног становништва које је остало? Да ли је било несметано снабдевање струјом, водом, како се храна организовала, јесу ли радиле продавнице?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Воде и струје је било у граду, воде и струје је било у граду. Снабдевање функционисале су две продавнице трговинског предузећа «Лап» и ту су се грађани снабдевали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки полицијски час можда уведен?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од колико до колико?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Мислим да је био од 20 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру до?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: До 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми које су снаге полицијске биле ту у полицијској станици, ког је ранга та полицијска станица, колико је имала запослених отприлике пре бомбардовања?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Мислите на ово у Подујеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не бих знао тачно али не верујем да је прелазила бројка 100 са резервистима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у ово време кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: То је што се тиче тога, а ту су били када је почело бомбардовање ту су биле разне униформе да вам кажем искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били у униформи?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су биле униформе? Јесу ли имале ознаку неку?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па биле су ове ППП како се зове јединице, МУП-а, ОУП-а Подујево са нашим резервним саставом, људи наши који су били из Подујева ови у резервном саставу полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био САЈ?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Војска је била али војска је била ван града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми где су ти људи спавали и јели?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Који људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај ППП, па САЈ па сви ти који су дошли са стране?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: То мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам познато да су се смештали у куће људи који су те куће напустили?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам познато да су се смештали у празне куће?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У празним кућама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па било је али организацију смештаја људства, овај полиције мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам познато да је била команда на неком другом месту осим у згради полиције?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Знам, само ми је познато да је седиште ОУП-а Подујево, ОУП-а говорим значи за полицијску станицу Подујево да су плашећи се бомбардовања сигурно по плану они су се изместили у једној кући код болнице ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Код болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код болнице?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били добровољци можда на територији Подујево?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја нисам их познавао а чуо сам да су били добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који? Којим мислим, јесте ли чули који?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нисам мислим чуо коме припадају каже добровољци, а коме припадају ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли знате можда који је број чланова породице Реџепа остао?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Мислим да су девет чланова, немојте ми веровати, то је било ипак, али девет чланова су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вашем сазнању само они?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Само они и ту је било близу значи до зграде бившег комитета, нису били далеко од Скупштине општине једно 200 метара ваздушне линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли вам познато да ли су се албанско становништво исељавало организовано или не?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Из Подујева? Један део, тај део који је отишао становништва из града у селу Суркиш као што сам рекао Суркиш, Светље, Думош, он је касније напустио територију општине Подујево и одлазио за Приштину један део, а један део је остао је по тим селима да би се негде маја месеца негде око 35.000 људи вратило из Приштине у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли су постојале неке пропуснице за кретање?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је издавао?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Издавао је штаб општине Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви ту били у том штабу?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Јесте ли издавали пропуснице?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесмо, јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су могли да добију Срби, Албанци подједнако?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Сви редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте издали пропусницу Енверу Дурићију?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли знате тог човека? Не?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да вам кажем искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли је ту на почетку бомбардовања и у то време за које вас питам била нека акција већа у којој су током које су те полицијске снаге дошле у Подујево и сместиле се?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Акција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У самом граду не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у околним селима?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У околним селима према селу Бајгоре, али то је негде 12, 13 км далеко од Подујева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли вам је познато да ли је била нека акција извлачења становништва?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Са ког дела мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Подујева, то вас питам?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нисмо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чишћење града?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Чишћење града од становништва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам како то војска мисли, питам да ли знате за акцију чишћења града?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не. Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле неке снаге против којих су се српске снаге бориле ту околности или у самом граду лоциране?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У самом граду колико је мени познато то нису биле снаге које су се сукобљавале између себе, само ван града општине према Бајгори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван града у селима или како?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У селима према Горњој Лапаштици, Бајгори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се пуцало ту тих дана из околине, из кућа, је ли било снајпера?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Ко је то радио?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па то је радила Ослободилачка војска Косова, ови наши одовуда су пуцали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ослободилачка војска Косова је била где, ван града или у граду самом?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ван града, у униформама није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нега?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Била је ван града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми да ли су куће које су празне или српске куће или заузете куће биле обележаване на неки посебан начин? Да ли је у неким кућама било неких белих чаршава или пешкира па је то значило нешто?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте чули за овај догађај, за ово страдање цивила у Подујеву, шта се то десило и где сте ви тад били?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја сам дошао на посао 28., значи до касно увече сам радио са штабом Цивилне заштите, дошао сам на посао и чули смо да је у кући породице Гаши настрадали негде око 18, 19 људи. Познато ми је да је од стране ОУП-а Подујево Окружног јавног тужиоца Прокупље и истражног судије извршен увиђај, да су ти лешеве пребачени на судску медицину у Приштини и да смо ми после, не сећам се тачно, 3, 4 дана након

тог догађаја који се догодио жалосно добили налог од окружног штаба Приштине да те људе сахранимо. Ти људи су довежени у Подујево камионом Јавног комуналног предузећа, добили смо физичко обезбеђење и те људе смо сахранили на градском муслиманском гробљу, то је једно 3 км од Подујева према Светљу по верским обичајима како у оним могућностима у којима смо били да обезбедимо тог момента свештеника, хоћу нисмо могли да обезбедимо. То је што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте ви то дошли на посао па је све већ било готово тог дана?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па ја сам дошао на посао и 8 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све је већ било готово?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ми смо чули да су ти људи страдали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је обављен увиђај?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па увиђај, нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим кад сте чули да је завршен увиђај?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Упознат сам од стране овог командира, не командира него начелника ОУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: То је био Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Орловић има ли неки? Није?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не могу да се сетим. Начелник ОУП-а који је рекао да је увиђај обављен и да треба да иду по налог и да се лешеве пребаце на судску медицину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је пребацивао тела?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли ви учествовали у обављању сахране?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја нисам, учествовао је начелник штаба Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сва тела ту сахранили тих 18, 19 што кажете?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Сва тела 19, мислим да је био још један који је сахрањен у присуству брата који је радио у ОУП-у Подујево Хиљми брата, како се зове не бих знао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да је ту било и деце?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, сведока не чујете? Мене? Да ли је било ту и деце, да ли знате то?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесте било је и ми смо та лица сахранили као НН особе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва лица сте сахранили или је неко идентификован?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не, ми смо осим овог једног кога смо сахранили кога је идентификовао брат, сва лица смо сахранили као НН особе јер нисмо имали код нас ни записник о увиђају нити остала документа, тако смо их и сахранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли се неко пре окончања бомбардовања док нисте дошли, односно док нисте изашли из Подујева неко

од Албанаца да ли је долазио да се интересује за своју породицу, да се интересује да ли су они можда страдали да је неко чуо нешто и тако?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Долазио је један, не могу да се сетим, мислим да је члан те породице дошао је код мене у канцеларију и питао ме да ли знам за његове чланове породице, ја сам му рекао да неко од тих породица пошто смо знали да се то десило у кући Гашија, да у тој и тој кући на том и том месту страдало толико људи, а поименично да ли су његови чланови породице или нестрадали ту нисам могао да му кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега нисте покушавали да обавите идентификацију мада је то више питање за судску медицину?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па да вам кажем искрено, време је такво било, ми смо добили налог да их сахранимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један човек Енвер Дурићи том приликом су му убијени родитељи, жена и четворо деце па се жали на то неко поступање према њему тада када је дошао да се интересује где је његова породица, где су та његова деца, где су сви ти његови на то како сте поступали према њему?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: На кога се жалио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На вас?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: На мене? Није ми то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је више овако једно поступање и комуникација, него нешто што би имало везе са нама овде и са неким поступком.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Волео бих да се суочим са њиме баш да га погледам у очи јер нема човека са киме баш у тим ратним условима сам тако поступио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми сада да ли је вама нешто познато у вези страдања тих цивила?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато нешто? Ко је убио те људе? Јесте ли чули нешто?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ко их је убио ја не знам, а тог дана када се десио тај немили догађај ту је било као што сам рекао на самом почетку три, четири врсте униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи по вашој процени?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па било је пуно да вам кажем искрено не бих ја, нисам бројао код мене и одједном ушло у канцеларију 50-ак људи више да се јави телефоном својим породицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам. Знате ли Маљевић Небојшу?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он сада?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја мислим да је негде на служби у Блацу ако се не варам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као полицајац?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Мислим, немојте ми веровати али мислим знам да је био помоћник командира у Подујеву тада у то време а после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више није у Куршумлији него где у Блацу?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нисам сигуран, али мислим да је у Блацу био једном време са службовањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Тому Петровића?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тому Петровића?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Петровића знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је он сад?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ако није негде по Нишу, не бих знао тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у полицији?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Мислим да је у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате још нечег у вези овога догађаја о коме ми судимо, о коме сада причамо што би требало да нам кажете?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не знам шта да вам кажем, жао ми је тих људи који су страдали, ко је то учинио мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу још нешто да вас питам заборавила сам Тома Петровић како изгледа?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па црномањест човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупан, ситан?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Није, средњег раста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средњег раста?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Средњег раста полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био у то време полицајац у Подујеву?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Да ли чланови већа имају питања? Не. Тужилац не? Пуномоћник оштећених?

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих питала сведока он каже да је тада када је почело НАТО бомбардовање да су скоро сви отишли из града, Срби мобилисани, жене и деца у Србију, а да су Албанци побегли јер је у селима било сигурније.

Па ми смо овде од оштећених управо чули да су они били протерани па у Шајковце, па да су одатле терани кроз разна села па да су стигли до Кољића, па да је онда из Кољића то што ви помињете да се око њих 35 вратило да је то било у време када је објављено у медијима да је можда склопљен неки споразум па да неће више бити рата, али и да тада када су се вратили да они нису могли да уђу у центар него само неки су добили неке пропуснице па нам само реците чему су служиле те пропуснице за кретање?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У неким деловима града тачно је да нису могли не само да уђу Албанци, нису могли да уђу ни Срби.

НАТАША КАНДИЋ: Који Срби кад сте нам рекли да Срби су мобилисани.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Срби који су мобилисани.

НАТАША КАНДИЋ: Срби који су мобилисани јесу ли могли да се крећу, јесу ли они добијали пропуснице?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да ли могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите само ви одговарајте.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Срби који су напустили град уочи бомбардовања, за време бомбардовања они су се вратили, један део се вратио, један део је остао. Ја да сам знао да ће да буде ово питање ја бих донео пропусницу да видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо.

НАТАША КАНДИЋ: Један део се вратио, а један остао, шта то значи? Како један део се вратио, а један остао?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па они који су сматрали да је један део дошао није имао где по Србији код кога ће, нема, нема куће, нема кућиште где ће, знате како је, сами и на ужој територији Србије грађани су напустили домове.

НАТАША КАНДИЋ: Само нам реците војно способни Срби шта је са њиме, јесу ли они били мобилисани?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ко?

НАТАША КАНДИЋ: Па војно способни?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па војно способни ја сам рекао на самом почетку били су мобилисани.

НАТАША КАНДИЋ: А о којим ви онда Србима говорите?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Говорим о деци и женама.

НАТАША КАНДИЋ: Они су се вратили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се љутите.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не љутим се таман посла, не би требало да ми поставља госпођа Наташа провокативна нека питања.

НАТАША КАНДИЋ: Нису провокативна само да разјаснимо који су се то Срби вратили а који су остали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево објаснио је они нису имали где да се сместе.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Онолико колико нас је било и они који нису имали где да се сместе морали су да се врате код својих кућа али не у селима него само у центру града, јер у селима није било безбедно јер тамо су се водиле операције.

НАТАША КАНДИЋ: Ко се вратио у центар града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево одговорио је.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Одговорио сам.

НАТАША КАНДИЋ: Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене и деца, Срби да.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је са Албанцима?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па и Албанци су се вратили као што сте сами рекли.

НАТАША КАНДИЋ: У мају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

НАТАША КАНДИЋ: Кажем, кад су се вратили Албанци, је л' ово што помињете у мају?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Почетком маја су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком маја?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Почетком маја су се вратили Албанци у село Шајковац, касније су сви, значи у центру града сви су се вратили у своје станове у своје куће.

НАТАША КАНДИЋ: Па нисмо ми овде добили.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Осим, пардон, осим једног дела према Препоцу где су биле стациониране снаге војске ван територије града.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо овде чули и људе оштећене из породице Богујевци да они нису могли да се врате у своје куће, исто тако ако се сећате и претходног суђења, нико није могао да се врати у своје куће?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја сам рекао у једном делу града нису могли да се врате све, док у другом централном делу, центру града, у јужном делу, источном делу града вратили су се сви.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас Богујевци и Кастрати они станују у самом центру града, нису могли да се врате кућама.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Они станују од центра града 500 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај сведок каже да су могли, они кажу људи ми заиста фактички нисмо могли да дођемо, нисмо могли да се вратимо, шта сада да радимо?

НАТАША КАНДИЋ: Да нам каже како једни могу да се врате, други не могу, Срби могу да се врате, Албанци не могу да се врате, па да нам објасни то он је председник Извршног одбора општине.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја не могу, јесте тачно, у праву сте али је не могу да, овај, ја нисам био командант града, ја сам био командант штаба цивилне заштите.

НАТАША КАНДИЋ: И председник Извршног одбора?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Тако је. Према томе, комплетно становништво које се вратило, значи како сте и ви рекли, а и ја сам рекао, из Приштине, 35 до 40 хиљада, ја сам са штабом.

НАТАША КАНДИЋ: Нисам ја рекла да су се вратили, ја сам поновила оно што сте ви рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте госпођо док говори, одговорите.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ако настави да ме прекида после питања нећу одговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорите Ви.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Судија, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорите само Ви, немојте се уопште нервирати.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не, не, таман посла не може да ме испровоцира. То становништво које се вратило ја сам као командант штаба и са штабом предузео све мере да се ти људи обезбеде са храном у селу Шајковац, Свети Думош и тамо које су биле снаге око водовода које су чувале водовод војска ја сам лично затражио да се те снаге војске повуку ван града као командант штаба да би се људи осећали безбедно. Ако се не варам тадашњи покрајински секретар за здравство Арсић заједно са мном пружили

смо и медицинску помоћ, организовали смо све у тим нашим могућностима што смо могли у том моменту да одрадимо.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само сад питам зашто се Албанци враћају у Шајковац, Думош кад станују и живе у Подујеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна то, тамо су отишли.

НАТАША КАНДИЋ: Како не зна он је председник Извршног одбора општине, како не зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо су отишли, не знам да ли он зна или не зна, али они су отишли тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Он је представник, он је државни службеник у то време, питамо га само зашто се Албанци који живе у Подујеву враћају у Шајковце, Думош?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко одређивао ко ће где да иде?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да одговорим на ово питање. Пре свега мора да нам је јасно да важе неки закони али команду над градом преузима командант града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је командант одређивао ко ће где да иде?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одређивао?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нормално.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само да знамо.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Он човек каже ту је безбедно, ту није безбедно, то је све чињено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према процени безбедности?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Тако је, према процени безбедности одређивало се где може.

НАТАША КАНДИЋ: Само да знамо. Значи, Албанци не могу у град него могу у Шајковце, Думош и не знам друга села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је следеће питање?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Само да довршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате да довршите нешто?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У тим деловима града где су биле српске куће нису могли ни Срби ни Албанци да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па да вас подсетим само да нам је била ту и Вера на првом претресу која је сведочила, она каже живела у својој кући у центру града, није рекла да она није могла него је, имали смо овде Енвера Дурићија који је добио пропусницу за кретање у граду али није могао да станује у граду, није могао. Ево ја сад хоћу да питам тако да значи разјаснимо те ствари. Сада реците да ли ви као председник штаба за цивилну заштиту да ли је у вашој надлежности било организовање сахрањивањем људи?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било смртних случајева Срба у то време?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте их сахранили?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: На православном гробљу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су породице позиване на сахрану?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Чије породице?

НАТАША КАНДИЋ: Српске породице?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Сахране су обављене на у што ужем кругу.

НАТАША КАНДИЋ: Шта значи на што ужем?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Оно што је најнеопходније било (пет, шест људи) да обави сахрану и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете тиме? Немојте прекидати молим вас, само нека заврши госпођа Кандић.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дајте да ставим примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите примедбу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим вас ово ће се читати стварно и правници на свим факултетима ће читати. Какве везе све ово и ова питања о сахранама и ово и оно има везе са предметом оптужбе и оптерећује овај спис и транскрипте и нас итд. и цело време слушам данас и таква питања и још се стављају примедбе како неко не чита транскрипте и како Перковић. И ја као адвокат и бранилац знам шта је битно и шта није битно и тачно знам у овом предмету шта је битно, а ово све апсолутно није битно. То може да буде интересантно у неким новим предметима, оптужницама итд., али ова питања имамо једну ситуацију или ћемо се сви понашати по ЗКП-у и постављати питања искључиво по ЗКП-у онако како се то мора па ћемо научити шта су капциозна, шта сугестивна, шта је та аутологија итд. и тако ћемо се сви понашати и та правила ће вредети за мене али и за остале. То што је рекао социјални радник и није правно едуциран да поставља питања не може се у свим предметима до те мере толерисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перковићу, да вам кажем нешто.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте прихватили овога човека данас да саслушавамо ја не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и ево саслушавамо и сада га саслушавамо и сада у 18:46 имајући у виду да радно време суда истиче у 19, омогућићемо госпођи Наташи Кандић да, значи држећи се тога заврши са својим питањима.

НАТАША КАНДИЋ: Ја се искључиво држим, али ви дозвољавате овде стварно да нам држе нека предавања. Молим вас моје питање је да ли је када су вршене сахране Срба како кажете у најужем кругу, да ли су сахране, да ли су сахрањивани у гробовима под својим именом?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, позиване су породице? Молим вас објасните нам када је у питању ови кажете 19 сте сахранили да ли сте позивали њихове породице? Да ли сте организовали идентификацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сам питала да ли је обављена идентификација човек је рекао да није. То смо питали.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас ја управо хоћу да питам да ли су када је рекао Срби су такође вршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је питање? Он нам је већ рекао да није идентификација обављена.

НАТАША КАНДИЋ: Питам зашто да нам објасни као председник штаба за Цивилну заштиту зашто није примењиван исти поступак као у случају српских, у случају оних људи српске националности који су умирали, страдали или на неки начин били лишени живота, зашто није исти поступак примењиван? Председник Одбора Скупштине општине и председник штаба за Цивилну заштиту у чијој надлежности било сахрањивање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико дана сте сахранили та тела?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја мислим да је било три, четири дана. Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли приликом увиђаја обављена идентификација?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је приликом увиђаја обављена идентификација?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нисам упознат са записником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви иначе обављали идентификацију?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Мислите за остале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад обављате добијете налог да сахраните неког човека шта радите?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Добијали смо налог од истражног судије у улици тој и тој налази се лице, НН лице, молим вас дужни сте да сахраните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако откријете кога да зовете на сахрану? Одете тамо и узмете лице и шта?

НАТАША КАНДИЋ: Не судија, не тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да нам каже. И како откријете ко је то?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па у већини случајева само где смо знали ми смо могли да идентификујемо лица, иначе у већини нисмо могли да идентификујемо лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте онда звали породице?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породице?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Чије породице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па те српске што кажете најужи круг?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па како не српске, то су била три, четири случаја, то је био човек умро, погинуо, три, четири случаја.

НАТАША КАНДИЋ: Ко вам јавља њихова имена?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Ко вам јавља имена?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па човек погинуо на вратима од куће ту и ту његова породица дошла и пријавила случај.

НАТАША КАНДИЋ: Па и ови људи погинули ту поред вас.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нама није дошао нико од чланова породице код мене да дође да пријави да каже погинуо ми син, брат, дете, није битно, није нико дошао да ми јави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте добили овај налог без података или са подацима, са животним добом, са полом, како?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Добили смо налог дођите да преузмете деветнаесторо лица и да их сахраните на муслиманском гробљу без записника, без идентификације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без пола, без година?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Без ичега. Ми тај записник немамо како је извршен увиђај ни од истражног судије нити од никога.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас све кажете да сте их све сахранили са НН?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да, осим једног.

НАТАША КАНДИЋ: Овде имамо Енвера Дурићија које је убијен отац и каже да је по доласку међународних снага када је смео да оде на гробље да је нашао гробно место на коме је било ознака Амди Дурићи па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже осим једног, све осим једног.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не. Он је рекао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас рекао је за полицајца некога који је живео, који је радио у полицији за друго је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Јесте ли од тих 19 имали једног идентификованог?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Имали једног.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је малопре два пута, три пута понавља све осим једног.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесте рекао сам.

НАТАША КАНДИЋ: Али он је поменуо једно име овде молим вас кад је почео да говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које име сте споменули?

НАТАША КАНДИЋ: Нека нам каже за човека који је радио у полицији?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Брат му је радио и полицији и њега смо позвали да присуствује сахрани.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је то?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Хиљмија се зове, ради у полицији.

НАТАША КАНДИЋ: Нема везе молим вас судијо с овим, зашто правимо забуну. Он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није Хамди Дурићи?

НАТАША КАНДИЋ: Па не молим вас.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не, није.

НАТАША КАНДИЋ: Говори о томе ко је радио, брат му је радио у полицији па нам наведите податке о њему пошто то не постоји тај податак?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Он је сахрањен са њима исто.

НАТАША КАНДИЋ: Па како се зове?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па не знам како се зове немам податак где сам га однео, госпођо не знам како се зовем ни ја више.

НАТАША КАНДИЋ: То је то 19. лице, је ли тако? Сведоче, па реците нам немојте климати главом, него нам реците ко је то?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па ја вам кажем не знам то лице је покупљено код црепоциглане.

НАТАША КАНДИЋ: Код циглане?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Тако је, он је тамо живео, он је сахрањен заједно са њима.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а можете ли нешто бар да нам кажете зато што је то важно, зато што тај 19. никада није идентификован, то је брат, брат му се зове Хилми, је ли тако?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Он га је идентификовао, брат га је идентификовао.

НАТАША КАНДИЋ: Како се зове брат?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Хиљмија.

НАТАША КАНДИЋ: Хиљмија?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Презиме је л' знате?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не бих знао.

НАТАША КАНДИЋ: Где је радио?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У ОУП Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајдемо сада да се држимо овога.

НАТАША КАНДИЋ: Али ово је врло важно. До сада никада није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сами уносите заблуну па кажете он је рекао то је Амди Дурићи, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас госпођо Кандић само наставите оно што је важно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас да стављате примедбу само нека заврши госпођа Кандић, молим вас све ваше примедбе су евидентирани.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако неко каже зашто јеј то важно нека, тако сте и мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасниће нам, рекла је госпођа Кандић, рекао је није идентификовано.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао нам је сведок да је то 19. убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ево.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас имамо 19. убијени који никада до сада није идентификован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте да наставимо.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сада само кажем да он каже да није, да су сви остали сахрањени а да нису идентификовани. Ја само враћам само на оно што нам је рекао оштећени Дурићи он је рекао да је на гробном месту свога оца и ту је нашао тело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање.

НАТАША КАНДИЋ: Питам како су идентификовали да је ту убијен Амди Дурићи, не пиши Хамди, него Амди Дурићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' знате да је идентификован Амди Дурићи?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја не знам где је сахрањен Хамди Дурићи.
НАТАША КАНДИЋ: Ту где су сви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да каже.
СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ми смо обављали сахрањивање и осталих људи који су настрадали у Подујеву не само ових осамнаесторо, деветнаесторо и у осталим срединама сахрањивали смо их и по џамије јужно од Подујева у селу Летанце и Градаш и ту смо сахрањивали те људе и исто смо их сахрањивали као НН лица након извршеног увиђаја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоче Перковићу, видим да сте уморни, седите.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви не можете само забранити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вама забрањујем да стављате примедбу. Госпођо Кандић наставите с питањима.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Могу примедбу на питање, сада и осталима забрањујете кад ја постављам питање. Не може да се пође од тога да је Енвер Дурићи апсолутну истину рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер човек, овде ћете га питати јесте ли ви видели тај гроб.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не можете да кажете Енвер Дурићи је рекао па како је могуће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, седите стављате целог дана примедбе.
НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је вршена истрага. Да ли знате ко је вршио ту истрагу и да ли је вама нешто саопштено у вези са том истрагом?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је вршио истрагу на почетку истражни судија и полиција, рекао је то на почетку.
НАТАША КАНДИЋ: Па добро онда да нам каже шта му је достављено, шта је њему да ли му је нешто достављено пре сахране, после сахране?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је налог, јесте ли писмени налог добили?
СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмени налог?
СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Рекао сам налог сам добио од команданта Окружног штаба цивилне заштите Приштина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седам сати је видим бликна ми режија искључиће нас.
НАТАША КАНДИЋ: Команданта Цивилне заштите Приштина?
СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да.
НАТАША КАНДИЋ: Ко је то био?
СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Перо Илић, добили смо налог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључује нас режија. Режија више неће да ради. Како је то могуће идите интервенишите? Шта је проблем? Само провери да ли снимају, слика нам није важна, само проверите да ли снимају? Ви имате слике оптужени, имате. Ајдемо молим вас госпођо Кандић наставите, укључили смо се поново, укључили су нас.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим, ово је страшно компликовано. Имамо ту одбрану која, по којој појединци потпуно не дозвољавају, то је чак увредљиво. Ја ћу да размислим да се консултујем са породицом али ја ћу са њима око изласка из овог поступка зато што овде нема услова нити за утврђивање чињеница, а суд уопште у томе не помаже него чак и суд одобрава овакво једно понашање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још питања за овог сведока? Не. Браниоче Перковићу не. Ја вас искључујем. Јуче ми кажете, прекјуче да сам донела унапред пресуду, не. Браниоче ви причате без микрофона, ви причате без микрофона браниоче. Значи, сада ћу за овим да вас казним.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

КАЖЊАВА СЕ бранилац Перковић због нарушавања реда у судници.

Ја вас опомињем јуче једном, данас други пут, три пута данас вас опомињем ви и даље скачете, искључујем вам микрофон, ви и даље скачете, значи казном, новчаном казном у износу од 30.000 динара. Добићете то решење, ја вас због ометања реда на претресу, значи тако.

Осим тога бранилац етикетира мене овде, пуномоћнике етикетира, а сведок овде стоји и чега од неких 1, 2 сата данас да га питамо и сада смо већ у крају радног времена.

Ко још има питања за овог сведока? Изволите оптужени Ђукићу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео бих да питам сведока где је његова кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да питам сведока где му је кућа, где се налази његова кућа?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја сам становао у улици ЈНА број 18, трећи спрат, стан 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А да ли можете ви да идете вашој кући сада?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Молим?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли можете да одете вашој кући сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Шта хоћете сада да питате сведока?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисмо ми Албанци па нас враћају, па желим да питам да ли се Срби могу сад враћати тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа друго, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу, вратите се. Можете ли ви да се вратите на место за оптужене? Ајде вратите се. Господине Бисерчићу, хоћу да вас питам када сте сведочили у поступку поводом овог догађаја у предмету пред Окружним судом у Београду против Цвјетан Саше да ли сте тада били у прилици да исто тако описујете да сте сахрањивали нека одређена тела итд., да спомињете овог човека који је сахрањен а његов брат је радио у полицији итд.?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нисам сведочио у Београду, сведочио сам у Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Прокупљу?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У Прокупљу сам сведочио, исто сам ово рекао што и сада кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Окружним судом у Београду нисте били?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нисам био, јер био је начелник штаба Цивилне заштите а не заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам да је Илић послао наредбу да се ти људи сахране?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли обавестили тог брата који ради у полицији да му је сахрањен ту неко, он је био присутан?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Да, био је присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се консултовали с њим ко су ови остали?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: С овим братом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ја нисам присуствовао сахрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јесте ли ви послали људе?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Јесте, после био је ту начелник штаба и била је екипа из комуналног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се консултовали с неким да је то породица која је ту остала, да су остали ту у Богујевце итд., кад сте сазнали да су то они?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Ми смо сазнали, ја сам се изјаснио на почетку да сам сазнао после сутрадан да су ти људи страдали у тој улици Маршала Тита, односно Косанчић Ивана, да је то се десило у кући Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гашија? То је суштина питања госпође Наташе Кандић. Што онда нисте пробали да утврдите који су то људи које сахрањујете обзиром да сте имали прилике да од полицајаца који су указивали помоћ и водили ту преживелу децу сазнате ко је преживео па од те деце сазнате ко је овај умро и да знате кога сахрањујете?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Све те погинуле након извршеног увиђаја ко их је одвезао за Приштину на Судску медицину мени није познато, мени је само познато да су они довежени камионом Јавног комуналног предузећа и да смо ми организовали да се ти људи сахране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а чије је онда било да се они идентификују?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Па идентификацију обавља МУП, не обављамо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се укључио МУП ту са вама, јесте ли ви позвали МУП да кажете ја немам појма који су ово људи које сахрањујем, треба 19 људи да закопам?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нама је речено сахраните те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали која су деца преживела и која су превежена на болничко лечење?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли контактирали у том свом раду са Тутинцем, Зоран Симовић Тутинац, па онда неки Сава командант приштинског САЈ-а, извесни Вук Вулевић, не?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спасоје Вулевић?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не, нису ми познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте ли сазнали ко је преживео?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте све сазнали?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нисам ни знао ко је био све у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте сазнали то?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали ко је преживео, ко је сахрањен и то?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Именично нисам сазнао ко је преживео, да је одређени број деце, људи преживело, одакле сам то сазнао, али имена нисам сазнао и не знам да ли су били сви Гаши или још неко од других породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, биле су само Богујевци породице и породица Дурићија.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Нисам знао, то се десило у тој кући и то сам сазнао касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам да машете и да се нешто јављате. Не? Добро. Да ли сада има неких још предлога за данас? Да ли има још питања за овог сведока? Да ли неко још нешто жели да пита? Не. Ви још нешто да кажете? Колики су ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Молим'

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су трошкови ваши данас?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Имам аутобуску карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је то?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: 920,00 динара преко Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратна или у једном правцу?

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: У једном правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је 2.000,00 динара и трошкови исхране.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ сведоку исплата у износу од 3.000,00 динара на име путних трошкова и трошкова исхране за данашњи долазак на претрес.

Хвала вам можете да идете.

СВЕДОК СРБОСЛАВ БИСЕРЧИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ове предлоге који су нам остали то је Маљевић Небојша за кога смо сада чули да ради у Блацу и за кога је стигла таква једна информација од стране господина Миленковића из полицијске станице Куршумлија, пробаћемо да га нађемо, везано за Тому Петровића уколико је то тај госпођо Кандић кога сте ви предложили? Госпођо Кандић је ли то тај Тома Петровић? Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођа Кандић за овим каже то је тај. Пробаћемо њега да нађемо у полицијској станици Ниш, полицијској управи, не знам како се зове. Да ли још неко има неки предлог? Оптужени Ђукићу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Имао бих само један предлог поводом оне фотографије што смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ово потврђује значи у детаље двориште како сам ја нацртао, али вам морам објаснити, ви не видите то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да нам објашњавате? Сада је истекло радно време.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кад год ви будете имали времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На следећем претресу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја имам времена чекати. И демантујем сведока П-1, а виможете у међувремену погледати фотографију и кроз гледајте у десном углу та кућа вама што је до те цесте, амфор мало надзире се испод, ово иза овде што је нацртано није ни било, ово је само нацртао П-1 ову кућу. Ово напред нема што је до улице, њему фали кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То сам ја нацртао у мојој скици, погледајте моју и његову скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснићете нам то на следећем претресу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добро само још нешто да кажем молим вас. Ви овде не дозвољавате те изјаве из деведесет и које године, 1995., не 1999. које су дате у мају месецу, али може ли тужилаштво да користи те изјаве из тог времена само ми то није јасно ако хоће да ми каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам на шта мислите господине Ђукићу, упућујем вас да се консултујете са вашим браниоцем, иначе да вам кажем од тренутка када је неко сведок он је само сведок и ништа друго, све његове изјаве које је дао као сведок могу да се користе. Неке друге изјаве господине Ђукићу не. То је то, не објашњавајте ми ништа, остало ће вам бранилац објаснити уколико вам ово није јасно.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па мене изјава из те године, она је веза, позезана та изјава, изјава од П-1 као довела ме овде, та изјава стоји из 1999. године овде, а ја исти дан дата је изјава и једног и другог сведока на исти дан. Па мислим, ја не знам та права и то све, али ми није јасно исти дан два човека говоре и шта овоме тужилаштву треба да узме из те изјаве, ову затвори не да, мислим није ми јасно. Ја сам рекао и мотиве и све, могу све у две, ма у 15 минута да би ви све схватили само да ми дозволите да вам ја мало објасним. Кад будете имали времена, хтели да вам ја то објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На следећем претресу. Да ли још неко има нешто да каже? Боројевић Драган? Боројевић Драган је речено да изађе господине Перковићу. Али сада господин Боројевић Драган.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Добар дан. Ако може суд само да ми достави изјаву сведока П-1 из 1999. године што је дао у Прокупљу. Ништа више. Да ли треба да образложим зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Само ако може то да ми достави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Бранилац Петровић.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: (бранилац опт. Шолаја Миодрага). Судија, начели смо јуче питање, значи транскрипата за које сведок Стопарић Горан је рекао да има увид. Ја сам синоћ изашао, значи код свог компјутера персоналног на сајт Фонда за хуманитарно право тамо сам нашао да постоје само транскрипти са претреса из септембра и октобра прошле године, а сведок Стопарић је рекао да је он видео значи преко тог сајта транскрипте где је сведочио сведок Милован Томић и други сведоци. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то треба, шта сте то сад нама рекли?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ово сам рекао из разлога да суд преко сведока Стопарића и на било који други начин провери како је он дошао до тих транскрипата. Ако сам ја синоћ на сајту видео, значи то је транскрипти са да кажемо пет радних дана, одакле њему транскрипти из децембра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Томић Милован говорио то сам му ја предочавала.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: У јануару и фебруару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам му ја предочавала а што се тиче одбране као и тога да ли су суђења јавна или не, да ли то може да се чује, прати итд., ви то знате. Ми смо јавност искључили јуче и онога дана кад смо одлучивали о сведоку П-1.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Судија, ја се извињавам. Сведок Стопарић ево ако грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да нам кажете шта је он рекао ми знамо шта је он рекао.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Он је рекао ја сам читао шта су они рекли, он није рекао чуо сам, рекао је читао сам шта су они рекли. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви тврдите да је то рекао за сведоке који нису објављени, а ја мислим да је то рекао да оптужене који су објављени и да су јавно наравно давали одбрану. Добро. Бранилац Перковић ће сада да каже шта?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја имам више доказних предлога и примедбу. Ми смо јуче чули и сазнали да се објављују транскрипти на сајту, дакле на интернету, дакле као да објављујемо у часописе са овог суђења. На тај начин директно, а ми знамо да по ЗКП-у ако је неки сведок овде онда боље ћемо пустити све сведоке који требају да буду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите браниоче.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На тај начин се директно врши и да кажем утицај на сведоке, могућности и манипулација о сазнањима, предсазнањима итд. Ја сам се запрепастио кад сам то јуче чуо. Ја да на свој сајт ставим тако нешто, да објављујем ове транскрипте ја бих имао проблем, ја претпостављам. Други проблем који ми имамо овде али стално у суду и суд мора да одлучи једном да ли постоје, да ли се држимо ЗКП-а и да ли постоје странке у поступку и да ли постоје посебне странке које су експарте али изнад тих странака, о томе ћемо, судиће што кажу историја итд. Следећи доказни предлоз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су биле примедбе.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад идемо на доказне предлоге, следеће доказне предлоге, мислим на коне које сам до сада оставио а до сада опет износим нешто друго.

Наиме, имамо један велики проблем и то ово веће које на крају одлучује овде и доноси одлуку. Имате сведока који има мере заштите, али с друге стране имате сведока који је фактички сведок сарадник. Зашто? Ја говорим о фактичком стању не о формалном стању. Формално стање ја поздрављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је доказни предлог?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад ћу вам. Пустите да вам образложим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не могу браниоче.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто? Ви нам нисте омогућили, ја хоћу да се прибави. Ја нисам крив председнице већа што сте дозвољавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, радно време је истекло, овде људи требају да иду кући, пређите на предлоге.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта мислите ја имам бенефицирани радни стаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на предлоге због тога.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево пустите да вам објасним. Имате сведока који, за који морамо утврдити мотиве његовог сведочења. Како и под којим околностима ви то нисте дозвољавали да питамо, да проверимо, да ли је обустављена истрага, када, у којем моменту, када онда. Прву ствари коју би ви

требали а то сте ви обећали у транскрипту јер ја читам транскрипт у битним околностима а то сте ви као председница већа рекли, да ћете проверити наводе наводне његове кривичне пријаве, он сад каже из 1999. године, значи у периоду између та два одласка на подручје Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И молим вас да затражите од новосадског СУП-а, он је спомињао тамо не знам кога, Кресоју ко је био бивши припадник, али не само у формално-правном смислу. Да затражите службену белешку да неко или од ваше службе ове која се бави подршком, истраживањем обави интервју ко је када био шеф општег криминала, ко је био начелник, ко је био ово, ко је био оно и да ли је икада П-1 малтене открио дело, поднео такву једну пријаву, то морате. С друге стране председнице, ја нећу да вас задржавам, ја знам да сте и ви и што кажу цели дан овде као и ја. Знам да имате и кући обавезе као и ја, имате можда и више и најтежи је ваш део овде посла. Нећу више да апелујем, ја сам мислио да ћемо ићи с тим доказним предлозима да ћемо оставити можда за сутра да ви одлучите и да знамо шта ћемо којим планом даље да не би улазили у онај јуни и не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазимо у јун због тога што сутра наравно немамо претрес. Следећи претрес ће бити од 15. јуна такође у ово, у поподневним часовима, међутим у судници број 4. До тада ћемо пробати да нађемо Маљевића и Тому Петровића о овом вашем предлогу да се сви ти инспектори с којима је наводно П-1 разговарао нађу, да се види то све, да се испита, морам то све тачно концизно да видим. Иначе, што се тиче ових ваших примедби, вас, пуномоћника то више.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја се извињавам или тражите да ли има службена белешка у форми било какве пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћете те транскрипт код куће. Браниоче, ја вас упућујем такође да пажљиво прочитате тај транскрипт како бисте видели и конципирани своје предлоге.

Следећи претрес биће 15, 16, 17, 18. и 19. јуна,

То је резервисано толико због тога што ћемо тада позвати ове сведоке и ући у фазу читања писмених доказа уколико некоме од оптужених или одбрани фали неки од писмених доказа нека се благовремено јави. Уколико неко има други доказни предлог нека о томе писмено обавести суд до 25.06. да бисмо могли, имали времена да онда 27. и 28. све те људе позовемо, да одлучимо да их позовемо за овај 15, 16. јун да они благовремено приме предлог, приме позив. Довикујете без микрофона. Уколико оптужени Медић Драган у следећој фази поступка жели да изнесе своју одбрану то ћете ми сугерисати такође данас овако путем микрофона да чујемо сви то и да према томе планирамо време?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа све зависи од тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је суштина браниоче онога што ви треба да кажете иначе ово исцрпљивање вашим примедбама свакаким је довело до тога да вас казним и до тога.

Довршено у 19:15 часова.

Односно није довршено. Кажите?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да ли постоји било какав начин да се лоцира?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лоциран је Рајко Олујић у иностранству без, очигледно да је отишао без овако неког званичног одобрења. Не знамо када ће да дође, немамо његову адресу, знамо само да је отишао и знамо у којој је држави.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Не можете преко конзулата. Ако је у Швајцарској да ли постоји начин да се преко Швајцарске полиције лоцира где се налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко ко је тамо илегално, некога ко је илегално отишао да га лоцирамо? Колико смо схватили он је отишао овако без званичних неких папира.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ако не може илегално може легално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главни претрес смо заказали тамо од 15. јуна што су сви обавештени.

Довршено у 19:20 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА